

Jenna Kosunen

”Never Stop Monari!”- Kannuksen monitoimitalo

Mikrohistoriallinen tutkimus omaehtoisen
underground-kulttuuriyhteisön merkittävydestä

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Muusikko (AMK)

Musiikin tutkinto-ohjelma

Opinnäytetyö

2.5.2024

Tiivistelmä

Tekijä:	Jenna Kosunen
Otsikko:	"Never Stop Monari!" – Kannuksen monitoimitalo: Mikrohistoriallinen tutkimus omaehtoisen underground- kulttuuriyhteisön merkittävydestä
Sivumäärä:	61 sivua + 2 liitettä
Aika:	2.5.2024
Tutkinto:	Muusikko (AMK)
Tutkinto-ohjelma:	Musiikin tutkinto
Suuntautumisvaihtoehto:	Musiikin tekeminen ja tuottaminen
Ohjaaja:	Lehtori Jukka Väisänen
Arvioija:	Lehtori Kimmo Salonen

Opinnäytetyössäni tutkin Kannuksen monitoimitalon eli Monarin historiaa ja nykytilaa, ja rakennuksessa tapahtuvaa toimintaa. Kannus on noin viiden tuhannen ihmisen asuttama paikkakunta, joka sijaitsee laakealla Keski-Pohjanmaalla, Lestijoen varrella. Se on sympaattinen, ajan havinaa kokenut pieni kaupunki, joka kätkee sisäänsä sellaista musiikkikulttuuria, josta ei moni vielä tiedä. Monarin tarina ansaitsee tulla kuulluksi.

Monari on elävän musiikin esityspaikka, jossa järjestetään kuukausittain ikärajattomia bändi-iltoja. Rakennus tarjoaa myös harjoittelutiloja bändeille. Sen toimintaa ylläpitää elävän musiikin yhdistys Monari ry. Tarkoitukseni on tuoda esiin Keski-Pohjanmaan ja Kannuksen kaupungin elävän musiikin historiaa, sekä osoittaa Kannuksen monitoimitalon olevan historiallisesti arvokas ja monikulttuurinen rakennus. Haluan työlläni levittää tietoisuutta omaehtoisesti toimivien, elävän musiikin esityspaikkojen tärkeästä merkityksestä yhteisölle. Korostan työssäni itseilmaisun, omaehtoisen tekemisen vapauden, sekä underground-kulttuuriyhteisön merkittävyyden näkökulmia.

Työni on laadultaan mikrohistoriallinen tutkimus, jossa tutkimusmenetelmänä käytetään teemahaastattelua. Haastattelut toimivat työssäni avainasemassa, koska haastateltavien ansiosta sain paljon lisää tutkimusmateriaalia. Materiaali koostuu arkistoiduista Lestinjoki-sanomalehtiartikkeleista vuosilta 1990–2016, sekä Kannuksen koululaitoksen historiikista. Sivuan työssäni myös muiden Suomessa sijaitsevien elävän musiikin esityspaikkojen historiaa ja taustaa, heijastaakseni tietoa Monarin toimintaan.

Materiaalin avulla pääsin syventymään Keski-Pohjanmaan underground-kulttuurin historiaan, sekä sain muodostettua aikajanan Monarin eri vaiheista. Kun vertasin Monarin syntytarinaa muihin Suomessa oleviin omaehtoisesti toimiviin elävän musiikin esityspaikkoihin, löysin kaikista saman juurisyyn; tarpeen tilalle, jossa voi ilmaista itseään omaehtoisella tavalla, ilman ulkopuolisen tahon sanelua. Tutkimustulokseni on, että Monari ry on lähtöisin nuorten tekemästä sosiaalisesta innovaatiosta, jossa he ovat itse luoneet talon ympärille toimintaa ja yhteisön. Rakennus toimii eräänlaisena innovaatioalustana, joka tarjoaa kohtaamispaikan saman intressin omaaville yksilöille. Yhteisöllinen toiminta ja harrastusmahdollisuuksien tarjoaminen Kannuksen monitoimitalolla lisää hyvinvointia, ja näin ollen myös estää nuorten syrjäytymistä. Monari on sukupolvia yhdistävä kulttuurielämysten olohuone, sekä kulttuurihistoriallisesta näkökulmasta hyvin arvokas rakennus, jota tulisi suojella myös jatkossa.

Avainsanat: alakulttuuri, elävän musiikin esityspaikat, mikrohistoriallinen tutkimus, omaehtoisuus, paikallishistoria, undergroundkulttuuri

Abstract

Author:	Jenna Kosunen
Title:	“Never Stop Monari!”- Monari Community Center in Kannus: A Microhistorical Study of the Significance of an Autonomous Underground Culture Community
Number of Pages:	61 pages + 2 appendices
Date:	2 May 2024
Degree:	Bachelor of Culture and Arts
Degree Programme:	Degree programme in Music
Specialisation Option:	Music Writing and Production
Supervisor:	Jukka Väisänen MMus
Examiner:	Kimmo Salonen MMus

In my thesis, I explore the Monari, a live music venue and community center in Kannus. Kannus is a charming, time-worn small town in Central Ostrobothnia, hiding a music culture many are yet to discover. The story of Monari deserves to be heard.

I investigate the history and the current state of the building, as well as its current activities. The community center, known as Monari, hosts monthly events that are open to all ages, and there are also rehearsal spaces for bands. The live music events are organized by the Monari ry live music association. The purpose of this thesis is to highlight the history of live music in Central Ostrobothnia and the city of Kannus. I intend to demonstrate that Monari is a historically significant building and to raise awareness of the importance of independently operated live music venues for the underground culture community. The thesis highlights the perspectives of self-expression, freedom for autonomous action, and the significance of the underground culture community.

My work is a microhistorical study. The history of Monari and the underground culture in Central Ostrobothnia were explored by interviewing people who are members of the community. The research material also includes stories published in the Lestinjoki newspaper from 1990 to 2016. The stories cover the music culture of Kannus and include interviews with various bands based in Central Ostrobothnia. The thesis provides background information and introduces the history of the other underground live music venues in Finland so they can be related to the activities in Monari.

My research provided me with a comprehensive understanding of the history of the underground culture in Central Ostrobothnia. When comparing the activities and the origins of Monari to other autonomously operated live music venues in Finland, there was a common reason among all of them: the need for a space where individuals and communities can express themselves freely and operate autonomously, without external interference or authorities. The findings indicate that these activities originated from a social and creative innovation, driven by young people, who themselves created activities and communities around Monari. The activities in Monari contribute to well-being and prevent marginalization amongst young people. Monari is a cultural living room that connects generations, and it is from a cultural and historical perspective a valuable building that should be preserved in the future.

Keywords: autonomy, live music venues, local history, microhistorical study, subculture, underground culture

Sisällys

1	Johdanto	1
1.1	Tutkimuskysymykset	2
1.2	Tutkimusmenetelmä	3
2	Oma kokemus Monarista	5
2.1	”Mikä ihmeen venue ja moshpit Kannuksessa?!”	6
2.2	Yhteisöön integroituminen	7
3	Keskeisiä käsitteitä	7
3.1	Nuorisokulttuuri, alakulttuuri ja underground	8
3.2	Elävän musiikin esityspaikat ja yhdistykset	9
3.3	Omaehtoisuus ja itseohjautuvuusteoria	10
4	Omaehtoisten elävän musiikin esityspaikkojen kehittyminen Helsingissä ja Tampereella	10
4.1	Oma ääni, kansalaisaktivismi ja talonvaltauks	11
4.2	Tampereen Safety Pins	12
4.3	Kill Citystä Lepakoon, Lepakosta Suvilahteen	14
5	Keski-Pohjanmaan bändikulttuuri 1980–2000-luvuilla	15
5.1	Kannuksessa vaikuttavia bändejä 1980–1990-luvuilla	16
5.2	KILJU! -festivaali	21
6	Rakennuksen historia	22
6.1	Kannuksen vanha yhteiskoulu	23
6.2	Vuoden 1934 suurpalo	26
7	Monarin historia	27
7.1	Diskoaikakausi 1990-luvulla	27
7.2	Kun bändit valtasivat Monarin	28
7.3	Vuoden 2016 keskustelut Monarin tulevaisuudesta ja toiminnan säilyttämisestä	30
8	Haastattelut	33

	5
8.1 Bändi-iltojen järjestäminen	35
8.2 Merkitys yhteisölle	36
8.3 Monarin tulevaisuus	37
9 Nykytoiminta	39
9.1 Monari ry	40
10 Pohdinta	41
10.1 Monari on innovaatio itseohjautuvuusteorian näkökulmasta	42
10.2 Monarilla on tärkeä merkitys yhteisölle	44
10.3 Sukupolvia yhdistävä kaupungin kulttuurivaikuttamisen olohuone	45
Lähteet	46
LIITE 1	1
Anssi Landinin haastattelukysymykset	1
LIITE 2	2
Milja Linnan haastattelukysymykset	2

1 Johdanto

Kannus on noin viiden tuhannen ihmisen asuttama paikkakunta, joka sijaitsee laakealla Keski-Pohjanmaalla, Lestijoen varrella. Kaupunki on tullut minulle näiden vuosien varrella jo melko tutuksi. Se on sympaattinen, ajan havinaa kokenut pieni naapurikaupunkini, joka kätkee sisäänsä sellaista musiikkikulttuuria, josta ei moni vielä edes tiedä. Kavereiden kesken kutsutun, ”Kannus rock city”:n tarina ansaitsee kuitenkin ehdottomasti tulla kuulluksi.

Kannuksen musiikkikulttuurin keskipisteenä toimii Kannuksen monitoimitalo, joka on omaehtoinen elävän musiikin esityspaikka. Rakennus, joka sijaitsee osoitteessa Valtakatu 25, toimii lähikuntien elävän musiikin kuluttajien ja nuorison kohtaamispaikkana, sekä tarjoaa treenitiloja musiikin harrastajille. Siellä järjestetään joka kuukausi ikärajoittomia bändi-iltoja, joissa voi musiikin nauttimisen lisäksi viettää aikaa esimerkiksi pelaamalla retrovideopelejä, biljardia, tai vaikkapa keskustella kahvikupin äärellä. Kannuksen monitoimitaloa kutsutaan yleisessä kielenkäytössä Monariksi, ja käytän näitä kahta käsitettä rinnakkain työssäni. Monarin toiminnasta vastaa elävän musiikin yhdistys, Monari ry.

Työssäni aion tutkia Kannuksen elävän musiikin historiaa ja sen nykytilaa. Koska Kannuksen monitoimitalosta ja sen toiminnasta on saatavilla melko vähän tietoa, tarkoitukseni on tehdä syväluotaava katsaus Monarin historiasta ja nykyisyydestä, ja muodostaa niistä kokonaisuus. Haluan levittää tietoisuutta omaehtoisesti toimivien, elävän musiikin esityspaikkojen tärkeästä kulttuurillisesta merkityksestä. Aihe henkilökohtaisella tasolla kiinnostaa minua suuresti, ja koen Monarin yhteisön jäsenenä tiedon jakamisen tärkeänä. Haluan työlläni tuoda esiin Keski-Pohjanmaan elävän musiikin historiaa, sekä osoittaa Kannuksen monitoimitalon olevan historiallisesti arvokas ja monikulttuurinen rakennus, jota tulisi suojella myös tulevaisuudessa.

Työssäni tutkitaan underground-kulttuuria itseilmaisun, omaehtoisuuden, elävän musiikin sekä yhteisön tärkeyden näkökulmien kautta. Sivuan työssäni myös

muita Suomessa sijaitsevia, omaehtoisesti toimivia elävän musiikin esityspaikkoja, sekä niiden historiaa ja taustaa. Sitä kautta voin heijastaa koko maan underground-kulttuuria Monarin toimintaan, ja hakea niiden välisiä yhteyksiä.

Kiinnostuin tutkimaan aihetta, koska underground-kulttuuri on ollut oman musiikillisen urani avainasemassa, ja Kannuksen monitoimitalo on tärkeä osa nuoruuttani. Olen kotoisin Pohjois-Pohjanmaalta, Ylivieskasta, joka on noin puolen tunnin ajomatkan päässä Kannuksen monitoimitalosta. Monari on ollut usealle bändille ja artistille paikka, jossa on voinut harjoitella esiintymistä, käydä katsomassa muiden keikkoja sekä osallistua tapahtumien järjestämiseen. Se on ollut pitkään niitä harvoja paikkoja lähiseudulla, jossa on järjestetty aktiivista ja omaehtoista bänditoimintaa, johon myös alaikäiset ovat tervetulleita.

Usein mediassa suurimman äänen saa musiikkikulttuuri, joka on jollain tavalla voittoa tavoittelevaa, ja jota kulutetaan eniten ja näkyvimmin. Se ei tarkoita sitä, että underground-kulttuuri olisi vähemmän tärkeää tai arvokasta yhteiskunnassamme. Valtamediassa näkyvien musiikki-ilmiöiden taustalla on usein mukana isot koneistot, Major levy-yhtiöt sekä suuremmat taloudelliset resurssit. Vähemmälle äänelle jää omaehtoisesti toimiva kulttuurin muoto, joka on kuitenkin ihan yhtä lailla kulttuuria, kuin mikä tahansa muukin kulttuuri. Underground-kulttuurissa vaikuttavia ihmisiä yhdistää vapaus omaehtoiseen tekemiseen ja itseilmaisuuksiin usein luovalla tavalla, kuten esimerkiksi musiikin ja taiteen keinoin. Toiminta ja tekeminen on hyvin yhteisöllistä, ja tapahtumia järjestetään pitkälti talkoohengellä sekä rakkaudesta lajiin.

1.1 Tutkimuskysymykset

Tutkimuskysymyksissä keskeisimmissä rooleissa ovat juurisyyt ja taustatekijät omaehtoisten elävän musiikin esityspaikkojen perustamisessa. Aion selvittää, mitkä tarpeet ovat olleet Monarin perustamisen taustalla, ja millaiset lähtökohdat sen toiminnalla on. Etsin mahdollisia yhteyksiä koko Suomen underground-kulttuurin historiasta Monarin toiminnan historiaan, jotta voin vertailla niitä keskenään ja löytää mahdollisesti uusia näkökulmia.

Aikomukseni on selvittää, millainen Keski-Pohjanmaan elävän musiikin historia on, ja millainen on osuus Monarilla on historian tutkimuksessa. Keskityn Keski-Pohjanmaan underground-kulttuurissa vaikuttaneiden bändien haastattelumateriaaleihin 1990–2000-luvuilta, sekä opinnäytetyötäni varten haastattelemien henkilöiden lausuntoihin ja muisteluihin. Kannuksen paikallishistoriaa tutkimalla tarkoitukseni on syventyä Monarin rakennuksen historiaan ja rakennuksen tapahtumiin, jotka ovat myös suuressa roolissa osana mikrohistoriallista tutkimusta.

Tutkin Monarin nykyisyyttä, Monari ry:n toimintaa ja sen perustamista. Haastattelujen avulla aion selvittää, millainen merkitys Monarin kaltaisilla elävän musiikin esityspaikoilla on yhteisölle, ja mitä haastateltavat ajattelevat Monarin tulevaisuudesta.

1.2 Tutkimusmenetelmä

Työni on luonteeltaan mikrohistoriallinen tutkimus. Se tarkoittaa pienten tapahtumien tai paikkojen tutkimista, joka nostaa keskeiseksi tutkimuskohteeksi pienemmän yhteisön tapahtumat. Usein perinteisemmissä historian tutkimuksissa huomio on suunnattu yhteiskunnan rakenteisiin tai valtaapitäviin ihmisiin (Salmi-Niklander, 2008), mutta tässä tapauksessa mikrohistoriallisen tutkimuksen kohteena on Kannuksen monitoimitalo, rakennuksen historia, sekä sitä ympäröivä yhteisö. Tiedon tuottaminen on vuorovaikutuksellista ja perustuu arkistomateriaalin sekä kirjallisten lähteiden lisäksi yhteisössä olevien henkilöiden haastatteluihin.

Keskeinen tutkimusmenetelmä työssäni on haastattelututkimus. Selvitän haastattelujen avulla Monarin toiminnan ja yhdistyksen syntytarinaa, laajennan näkökantoja sekä tutkin toiminnan nykytilaa. Kerään tietoa laatimiini tutkimuskysymyksiin, jotka olen tehnyt keskustelun johdattelemista varten. Haastattelijan muotoilemilla kysymyksillä on siis vaikutusta siihen, miten haastateltava vastaa asioihin ja millaista tietoa haastattelussa kerätään (Hyvärinen, Suoninen & Vuori, 2021).

Haastattelutyylini on puolistrukturoitu teemahaastattelu. Haastattelutilanne on luonteeltaan rento ja luonnollinen juttelutuokio, jossa keskustellaan ennalta laatimieni kysymysten pohjalta vapaamuotoisesti aiheesta. Saatan esimerkiksi pyytää haastateltavia kertomaan omin sanoin siitä, miten he päätyivät osaksi Monarin yhteisöä, ja mitä yhteisö heille merkitsee. Olen suunnitellut kysymykset ennakkoon, mutta niiden esitystapa ja järjestys voi muuttua haastattelujen edetessä, mikäli se tuntuu haastattelutilanteessa järkevämmältä ratkaisulta.

Teemahaastattelussa tutkija perehtyy ennen haastattelua aiheeseen, ja valitsee oman näkökulmansa sekä laatii kysymykset, ja niiden perusteella valitsee tutkimuksen kannalta keskeiset teemat. Puolistrukturoidussa haastattelussa kysymyksiä voidaan esittää haastattelun aikana hieman eri muodoissa ja joustavammin, jolloin haastateltavan vastaustyyli on vapaa. Näin haastateltava voi saada oman äänensä paremmin kuuluviin. (Hyvärinen, Suoninen & Vuori, 2021).

Olen kerännyt haastattelujen lisäksi aineistoa tätä tutkimusta varten valokuvien ja arkistoitujen lehtiartikkelien muodossa. Olen käyttänyt materiaalina Lehtiluukku.fi-sivustolle arkistoituja Lestinjoki -aikakausilehtiä vuosilta 1990–2016. Lehdissä on Kannuksen monitoimitaloon liittyviä artikkeleita ja kirjoituksia, sekä Keski-Pohjanmaalla vaikuttaneiden bändien haastatteluja. Myös yhtenä kirjallisena aineistona käytän Kannuksen koululaitoksen historiikkaa nimeltä ”Kannuksen Kukko Kiekasi” (Petäjä, 1993), joka toimii Monarin rakennuksen historian tutkimisessa keskeisimpänä tiedonlähteenä. Nämä edellä mainitut materiaalit ovat toimitettu minulle haastattelemini henkilöiden toimesta.

2 Oma kokemus Monarista

Kuva 1, Monarin bändi-ilta, (3.11.2022, Milja Linna).

Olen kotoisin Pohjois-Pohjanmaalta, Ylivieskasta, jossa perustin myös ensimmäisen rockyhtyeeni vuonna 2015, ollessani 15-vuotias. Mielessäni oli välittömästi ajatus siitä, että keikoille täytyisi päästä. Koska olimme vielä alaikäisiä, ei baareihin tai klubeihin ollut vielä mitään asiaa, ja se vaikeutti jonkin verran keikkojen saamista.

Hiljattain pääsimme ensin soittamaan keikkoja erilaisten bändikilpailujen ja esiintyjähakujen kautta, koska muistan, tasaisin väliajoin googlettaneeni keikkamahdollisuuksia hakusanoilla ”bändikilpailu 2015”, ”esiintyjähaku 2015”, ”tapahtumat Pohjois-Pohjanmaa 2015”, ja niin edelleen. Saimme myöhemmin keikkoja lähikuntiin joidenkin nuorisotoimien kautta, mutta usein jouduimme matkustamaan melko kauas. Ollessamme vielä alaikäisiä, keikkojen perässä matkustaminen ei tuntunut vielä taloudellisesti hankalalta, koska vanhempamme tai isoveljemme kuskasivat meitä ympäri Suomen. Joskus jopa Kerimäelle tai Rovaniemelle saakka, peräkärry sekä auton tavaratilat soittimia

täyteen ahdattuna. Lähiseudun nuorille suunnatut keikkapaikat ja esiintymismahdollisuudet olivat melko harvassa, varsinkin sellaiset, joissa nuorisoa kävisi oikeasti katsomassa keikkoja, ja joita elävä musiikki myös aidosti kiinnostaisi. Kunnes löysin Monarin.

2.1 ”Mikä ihmeen venue ja moshpit Kannuksessa?!”

Olin 18-vuotias, kun kuulin ensimmäistä kertaa Monarin bändi-illoista (kuva 1) ystäväystyessäni Anssi Landinin kanssa, joka toimii päävastaavana talolla järjestettävissä tapahtumissa. Hän on ensinnäkin kovan luokan aito punkkari, sekä Monarin nykyisen toiminnan kivijalka. Muistan Anssin kertoneen minulle: ”On tällainen Monari ja tuu joskus tsiigaileen menoja, kun bändit vähä soittelee sielä”. En osannut vielä silloin aavistaa, mitä Monarin ovien sisällä oikeasti tapahtuisi. Ihmettelin ääneen: ”mikä ihmeen venue¹ ja moshpit² jossain Kannuksessa, en usko ennen kuin näen!”. Melko pian kuitenkin selvisi talon todellinen luonne.

Kun saavuin ensimmäistä kertaa Monarille, Anssi esitteli minut punkkariystävillään, jotka skeittasivat talon yläkerrassa, ja näyttivät treenikämpillään, miten soitetaan ”skepua”, eli skeittipunkia³ vähintään tempolla 250bpm. Minulle näytettiin myös sali, jossa bändi-illat tapahtuvat. Anssi osoitti esiintymislavalla säilytettävää kuntopyörää, ja kertoi, että nuoriso tykkää polkea sillä bändi-illoissa, erityisesti vauhdikkaan punkin soidessa taustalla. Kun menin ensimmäistä kertaa Monarin bändi-iltaan, talolle oli kokoontunut neljän euron pääsylipun hinnalla noin viitisenkymmentä nuorta. Ihmisiä hyppi vuorotellen lavalta yleisöön crowdsurfaamaan⁴, oli moshpittejä, ja joku toden totta polki sitä kuntopyörää lavalla, voimakkaasti hikoillen mutta hymyssä suin.

¹ Venue eli keikkapaikka

² Moshpit tarkoittaa keikoilla muodostuvaa joukkoa ihmisiä, jotka heiluttavat hiuksiaan eli ”moshaavat” ja samalla liikehtivät musiikin tahdissa intensiivisesti. (Urbaani sanakirja, 2017).

³ Skeittipunk on punk rockin alalaji, jonka ominaisuuksiin kuuluu nopeatempoiset ja melodiset kappaleet yhdistettynä skeittikulttuuriin. (Finto, 2018).

⁴ Crowdsurfing tarkoittaa toimintaa, jossa ”surffataan” makuullaan yleisön kannatella ihmistä ilmassa käsiensä varassa. (Wikipedia).

Lavalla olevien rumpujen bassorumpukalvoon oli teipattu A4-kokoinen paperiarkki, jossa luki sanat ”Never Stop Monari”. Jotenkin liikutuinkin siitä valtavasti, ja kaikki edellä mainittu aiemmin näkemäni teki minuun suuren vaikutuksen. Silloin minuun iski palava ajatus siitä, että haluaisin myös olla osa tätä omaehtoisesti toimivaa, luovaa yhteisöä.

2.2 Yhteisöön integroituminen

Tulin hiljattain osaksi yhteisöä, kun kiinnostuin talon toiminnasta, yhteisön ihmisistä, ja aloin viettää aikaa talolla. Kävimmme bändieni kanssa useaan kertaan soittamassa bändi-illoissa, ja lopulta liityin Monari ry:n jäseneksi. Osa Monarin yhteisön jäsenistä, mukaan lukien Anssi, aloitti kanssani myös samaan aikaan Ahlmanin musiikkilinjan Tampereella, syksyllä 2019. Meistä tuli Anssin kanssa asuntolan seinänaapureita, ja olin sen seurauksena koko ajan tietoinen Monarin tapahtumista. Pääsin näkemään läheltä sen, kuinka paljon talon ylläpito ja bändi-iltojen järjestäminen vaati Anssilta ja muilta yhteisön jäseniltä. Arvostukseni heidän työpanostaan ja intohimoaan Monaria kohtaan oli suurta.

Monari merkitsee minulle yhteisöä, joka koostuu joukosta Pohjois-Pohjanmaan ja Keski-Pohjanmaan underground-kulttuurissa vaikuttavia ihmisiä, jotka haluavat toteuttaa itseään, sekä järjestää tapahtumia omaehtoisella tavalla ja tyyliä. Olen aina kokenut itseni osaksi tällaista yhteisöä, johon kaikki saavat tulla omana itsenään ja tehdä itselleen mielekkäitä asioita musiikin ja taiteen parissa. Mielestäni on äärimmäisen tärkeää, että tällaisia omaehtoisesti toimivia nuorten instituutioita on olemassa, ja että Suomesta löytyy Monarin kaltaisia tiloja, joissa tällaista kulttuuria voi harjoittaa sekä ylläpitää.

3 Keskeisiä käsitteitä

Työssäni toistuvat useaan otteeseen seuraavat käsitteet: alakulttuuri, underground-kulttuuri, nuorisokulttuuri, omaehtoisuus sekä elävän musiikin esityspaikat ja elävän musiikin yhdistykset. Tässä seuraavassa osiossa määrittelen kyseiset termit.

3.1 Nuorisokulttuuri, alakulttuuri ja underground

Tärkeä osa underground-kulttuurin määrittelyä on kulttuurin lähtökohta, sekä perimmäiset syyt siihen, miksi tällainen kulttuuri alun perin syntyi, ja mitkä olivat tarpeet sekä olosuhteet kulttuurin kehittymiselle Suomessa. Underground-kulttuuri on yksi alakulttuurin muotoja, joka liittyy myös osaksi nuorisokulttuurin kehitystä.

Nuorisokulttuurin määrittely muodostuu nuorten käsityksestä ja ymmärryksestä siitä, millainen on nyky maailma ja millaista siinä on elää. Kulttuuriin liittyy myös vahvasti pukeutumis- sekä käyttäytymistyyli. Nuorisokulttuuri heijastaa sen aikaista elinympäristöä ja nuorten kokemusta elämästä, aikuisuuden vaatimuksista sekä tulevaisuuden odotuksista. (Opetushallitus, 2024).

Alakulttuuri määritellään kulttuurin muotona, jossa joukko ihmisiä poikkeaa niin sanotusta valtavirrasta, eli makrokulttuurista. Makrokulttuurina voidaan pitää esimerkiksi valtiota tai kaupunkia, mutta sitä pidetään usein samana asiana kuin kansallinen kulttuuri. Se on monitasoista ja laaja-alaista kulttuuria, johon kuuluu esimerkiksi kieli, etnisyys, ikä, ammattiryhmä sekä maailmankatsomus. Nämä ovat kansalle omaksi muodostuneita kulttuuri-ilmiöitä. Kansallinen kulttuuri on jakautunut useisiin alakulttuureihin. (Opetushallitus, 2024).

Alakulttuurissa määritetyllä joukolla ihmisiä on usein jokin yhdistävä tekijä ja kiinnostuksen kohde, kuten esimerkiksi musiikkimaku, tietynlainen vaatetus tai aate. Underground-kulttuuri on yksi alakulttuurin muotoja, jota pidetään vaihtoehtoisena sekä valtavirrasta poikkeavana kulttuurina. Sitä voidaan kutsua myös termillä vaihtoehtokulttuuri. Undergroundiin liitetään myös usein poliittisesti tai kulttuurisesti arveluttavaa ajattelua tai toimintaa, joka ei ole saanut yleistä yhteiskunnan hyväksyntää tai tunnustusta (Opetushallitus, 2024). Tällöin kyseessä on usein myös kulttuuri, joka on lähtöisin yksilön, sekä heistä yhteisöksi muodostuneiden henkilöiden tarpeesta tehdä ja toteuttaa itseään myös tavalla, jota voitaisiin pitää yhteiskunnassa jossain määrin arveluttavana. Underground-kulttuuri ei saa samanlaista kulttuurillista tunnustusta

yhteiskunnassamme, eivätkä omaehtoiset instituutiot saa välttämättä sen seurauksena tarvitsemaansa taloudellista tukea toimintansa ylläpitämiseksi.

3.2 Elävän musiikin esityspaikat ja yhdistykset

Elävällä musiikilla tarkoitetaan liveinä tuotettua ja soitettua musiikkia, jota esitetään yleisölle keikoilla, esimerkiksi ravintoloissa, klubeilla tai areenoilla. Musiikkia voivat esittää yhtä lailla yksittäiset artistit, bändit tai DJ:t. Suomessa on erilaisia elävän musiikin yhdistyksiä, jotka usein nimetään kaupungin tai kunnan mukaan. Esimerkiksi Helsingin elävän musiikin yhdistys on Elmu ry, Tampereella on TEMU ry, sekä Kannuksessa on Kannuksen musiikkiharrastajat, eli KAMU ry.

Suomessa toimii useita kymmeniä elävän musiikin yhdistyksiä, joista vanhin ja suurimmassa mittakaavassa toiminut yhdistys on Helsingissä toimiva Elmu ry. Se perustettiin vuonna 1978, ja yhdistyksen tarkoituksena oli omien sanojensa mukaan pelastaa helsinkiläinen musiikkielämä. 70-luvun lopulla Helsingissä oli puutteita treeni- ja esiintymistiloista bändeille, joten yhdistys alkoi ajamaan asiaa tilojen järjestämisestä. Yhdistyksellä on ollut useita eri tukikohtia, joista tunnetuin on Ruoholahdessa sijainnut Lepakko. (Elmu ry, 2024).

Elävän musiikin yhdistyksiä on aktiivisuudeltaan erilaisia. Joidenkin yhdistysten tarkoitusperä on tietyn tapahtuman järjestäminen, kuten esimerkiksi festivaali tai bändi-ilta tietyssä ajankohtana, ja jotkut hallinnoivat bändien treenitiloja tai vaikkapa julkaisevat musiikkiaiheisia lehtiä (Rytmimanuaali). Yhdistykset toimivat oman paikkakuntansa muusikoille sekä musiikinharrastajille myös verkostona ja yhteisönä, jotka tuovat musiikkikulttuurista kiinnostuneet ihmiset lähemmäs toisiaan.

3.3 Omaehtoisuus ja itseohjautuvuusteoria

Omaehtoisuus eli autonomia tarkoittaa sitä, että ihminen voi määrätä omasta toiminnastaan itse. Hän on siis vapaa päättämään omista menoistaan ja teoistaan ilman ulkopuolista ohjausta tai toimijaa. Tällöin myös motivaatio toimintaan lähtee yksilöstä itsestään, ja hän kokee tekemisen omaksi jutukseksi. (Martela, 2014).

Richard M. Ryanin ja Edward L. Decin julkaisemassa itseohjautuvuusteoriassa omaehtoisuus, eli autonomia on yksi kolmesta psykologisesta perustarpeesta. Itseohjautuvuusteoria on vuonna 1985 julkaistu teoria, jonka keskeisenä ajatuksena on ihminen aktiivisena toimijana, jonka perustarpeet täyttyvät itsensä toteuttamisen sekä itse valitsemien päämäärien kautta. Muut psykologiset perustarpeet itseohjautuvuusteoriassa ovat autonomian lisäksi kyvykkyys ja yhteisöllisyys. Kyvykkyydellä tarkoitetaan ihmisen tarvetta kokea olevansa osaava, jolloin hän selviää haasteista ja saa asioita aikaan. Yhteisöllisyydellä tarkoitetaan halua kuulua osaksi ryhmää ja tuntea olonsa hyväksytyksi. Meidän hyvinvointimme on myös riippuvainen muista ihmisistä. Jos olemme yhteisössä, jossa on hyvä ja kannustava ilmapiiri, silloin olemme usein myös motivoituneempia tekemään asioita. Ihmisyyteen kuuluu tarve olla yhteydessä muihin ihmisiin. (Martela, 2014).

4 Omaehtoisten elävän musiikin esityspaikkojen kehittyminen Helsingissä ja Tampereella

Ympäri Suomen on olemassa omaehtoisia elävän musiikin esityspaikkoja, joilla on moniulotteinen historia. Työssäni käsiteltävät underground-yhteisöjen tukikohdat kuuluvat myös osaksi nuorisokulttuurin kehitystä Suomessa.

Nuorisokulttuuri on saanut alkunsa Yhdysvalloissa 1950-luvun alkupuolella, silloin kun länsimaat alkoivat teollistua nopeasti. Nuorisokulttuuri jakaantui eri yhteiskuntaluokkiin, jotkut kulttuuriset piirteet vetosivat työläisnuorisoon, ja toiset taas keski- ja yläluokan nuorisoon. Nuorison taloudellisten tilanteiden eriarvoisuus vaikutti myös pukeutumistyyliin, ja kaupallistumisen myötä

tavaroiden ja vaatteiden merkitys nuorten tyylinrakennuksessa oli huomattavaa. Kun nuorisokulttuuri rantautui Suomeen, otettiin melko nopeasti haltuun myös kansainväliset muodit ja eri tyylit. (Opetushallitus, 2024).

Tässä luvussa perehdytään hetkeksi laajempaan käsitykseen underground-kulttuurin historiasta Suomessa. Käytän aihe-esimerkkeinä Tampereen ja Helsingin elävän musiikin esityspaikkojen historiaa ja kehitystä. Underground-kulttuuriin on kuulunut ilmiö, jota kutsutaan talonvaltauksiksi. Valta on otettu omiin käsiin, mikäli kaupungin resurssit eivät ole riittäneet syystä tai toisesta mahdollistamaan tiloja kulttuuritoiminnan harjoittamiselle. Tyhjillään oleviin, usein kaupungin omistamiin rakennuksiin on tunkeuduttu ilman lupaa, ja niistä on tehty erilaisia toiminnan tiloja.

4.1 Oma ääni, kansalaisaktivismi ja talonvaltaukset

Talonvaltaukset ovat kuuluneet osaksi nuorisokulttuurin historiaa. Sitä pidetään eräänlaisena nuorten ja nuorten aikuisten kansalaistoimintana, joka on ilmiönä monimuotoinen. Toiminta voidaan nähdä myös kaupunki- ja nuorisokulttuuria heijastavana poliittisena tekona (Stranius & Salasvuo, 2009). Useat omaehtoiset elävän musiikin esityspaikat sekä kulttuurikeskukset ovat saaneet alkunsa siitä, että yhteisön jäsenet ovat ottaneet rakennuksen haltuun, jotta heille olisi tila, jossa kulttuuritoimintaa voisi harjoittaa.

Vapaa Helsinki-liikkeen mukaan Helsingin kaupunki oli käyttäytynyt vihamielisesti ihmisten omaehtoista ja vapaata toimintaa kohtaan 2000-luvun alussa. Keväällä 2006 tehtiin monenlaisia muutoksia liittyen Helsingin kaupungin omaehtoiisiin toimintatiloihin. Punkkareiden käytössä olleen Vuoritalon vuokrasopimus jätettiin uusimatta, makasiinit sekä Töölänlahden taiteilijoiden Happihuone purettiin, jolloin helsinkiläisten nuorten kansalaisjärjestö, Oranssi ry jäi ilman tiloja. Liikkeen mukaan kaupunkitilaa voivat käyttää haluamallaan tavalla ainoastaan ne, joilla on paljon rahaa. (Peipinen, 2009).

Oranssi ry:n ensimmäinen toimintakeskus syntyi spontaanin talonvaltauksen seurauksena toukokuussa 1991, Lepakossa järjestetyn konsertin jälkeen. Tätä paikkaa kutsuttiin Putkinotkoksi. Putkinotkossa vietettiin avajaisjuhlat 29.5.1991, jolloin leikattiin nauha ja pidettiin juhlapuhe. Sinne oli kutsuttu myös kaupungin päättäjien edustajia, mutta kukaan heistä ei ollut ilmaantunut paikalle. Helsingin Sanomat olivat kuitenkin julkaisseet avajaispuheen seuraavan päivän numerossaan, "jotta päättäjät eivät pääsisi pätkähästä". Puhetta voidaan pitää myös eräänlaisena helsinkiläisten omaehtoisen nuorisotoiminnan julistuksena:

"Arvoisa Juhlakansa. Tänään on suuri päivä. Tänään aloittaa toimintansa Helsingin ainoa nuorten vapaaseen ja omaehtoiseen toimintaan perustuva nuorten toimintakeskus: Putkinotko. Toistaiseksi talon kohtalo on avoin. Helsingin kaupunginhallitus päättää siitä kesäkuun kolmantena päivänä. Toteamme, että päättäessään tämän talon noususta tai tuhosta kaupunginhallitus ei päättää ainoastaan yhden rakennuksen tulevaisuudesta. Samalla kaupunginhallitus ottaa kantaa siihen, sallitaanko tässä kaupungissa vapaata ja omaehtoista nuorisotoimintaa. Helsinki on sosiaalisesti kuollut kaupunki. Se tarjoaa nuorilleen steriilejä nuorisotiloja, joiden kaikki toiminta on saneltu valmiiksi. Me haluamme tarjota tilaa terveelle nuorelle hulluudelle, jota yhteiskunnan innokkaasti rakentamat raamit ja lokeroinnit eivät rajoita. Tulevaisuus on avoin. Oranssi toivoo että Putkinotkon toimintakeskus on uuden, hyvinvoivan ja onnellisen kaupungin alku. Kunnioitetut juhlavieraat. Tervetuloa kahvila Putkinotkoon. Nauttikaa elämästä." (Peipinen, 2009).

4.2 Tampereen Safety Pins

Nuorisokulttuurin kehittyminen Pirkanmaalla alkoi jo 1950-luvulla, kun nuorilla oli enemmän rahaa ja vapaa-aikaa tehdä haluamiaan asioita. Se sai nuorisoa kokoontumaan, ja tapahtumapaikkana toimi Hämeenkatu Tampereen keskustassa (Wacklin, 2010). Hiljattain muodostui omanlaisensa nuorisokulttuuri, ja Hämeenkadulla alkoi näkyä suuren maailman meininkiä. Hämeenkatua nimettiin nuorten toimesta Kartsaksi (Wacklin & Hirvikallio, 2010).

Tampereen underground-kulttuurin juuret voidaan katsoa jo 1978–1979-luvulle, kun ensimmäisenä Suomen punk-klubina pidetty Safety Pins perustettiin. Se kerkesi olla aktiivisena noin vuoden, jonka aikana ehti tapahtua paljon. Klubi sai alkunsa Tampereen Lyseon lukiosta, jossa opiskelijat perustivat punkin

innoittamana kaksi bändiä, The Mean Onesin ja Safety Pinsin. Bändit alkoivat järjestää yhteisiä keikkoja, ja ensimmäinen keikka pidettiin 23.5.1987 Sammonkatu 36:ssa. (Karisaari, 2017, s.38).

Safety Pinsin ympärille perustettiin omanlaisensa faniklubi, jonka tehtävänä oli järjestää yhteelle keikkoja. Klubin ympärille muodostui varhainen punkkareiden toimintakeskus, joka pian muutti muotonsa lailliseksi yhdistykseksi. Yhdistys perustettiin, jotta keikkoja voitaisiin järjestää virallisesti. Kerhon toiminta laajeni nopeasti, kun bänditapahtumiin alettiin buukata muitakin bändejä. Safety Pins on niittänyt mainetta Suomen ensimmäisenä punk-klubina, jonka jäsenet ovat muodostaneet oman yhteisönsä Tampereen punk-kulttuurissa 1970-luvun lopulla. (Karisaari, 2017, s.39–42).

Safety Pinsin jälkeen elävän musiikin esityspaikat olivat Tampereella pitkään harvassa. Keikkoja järjestettiin nuoriso- ja työväentaloissa, sekä kylien tanssilavoilla. Varsinaisia rockklubeja ei juurikaan ollut, mutta lähimpinä sellaisina pidettiin opiskelijoiden suosimaa I-klubia sekä Yo-taloa, joissa järjestettiin välillä keikkoja. 70-luvun laman takia tapahtumille oli asetettu 30 prosentin huvivero, jonka takia tapahtumien järjestäjät buukkasivat esiintyjiksi lähinnä DJ:tä elävän musiikin sijasta, koska se oli edullisempaa. (Karisaari, 2017, s.64).

Laman hellittäessä Pirkanmaalle perustettiin erilaisia elävän musiikin yhdistyksiä, jotka alkoivat järjestää itse tapahtumia. Keikkoja järjestettiin Yo-talon lisäksi muun muassa Tampereen Teknillisellä opistolla eli ”Tekulla”, sekä 70-luvulla aktiivisena nuorison kohtaamispaikkana toimineella Sorin järjestötalolla. Järjestötalolla järjestettiin bändi-iltoja 80-luvulle saakka, mutta ongelmia aiheutti naapurin poliisiasema, jonka takia tapahtumien konsertteihin herkästi puututtiin virkavallan toimesta. Järjestötalo purettiin kaupungin toimesta vuonna 2015. (Karisaari, 2017, s.67).

Yhtenä nykypäivän näkyvimmistä elävän musiikin yhdistyksistä Pirkanmaalla on Kulttuuriosuuskunta TRELUMU, jonka tukikohtana toimii kulttuurikeskus Maanalainen. TRELUMU on elävän musiikin tarjonnan kehittämisosuuskunta,

jonka toiminta perustuu ajatukseen suojella ja elävöittää tamperelaista musiikkikulttuuria. Sen juuret yltävät jo 2000-luvun alkupuolelle, mutta Kulttuuriosuuskunta TRELMU sekä sen tukikohta kulttuurikeskus Maanalainen perustettiin vuonna 2017. Maanalainen on elävän musiikin esityspaikka, sekä sen yhteydessä toimii myös ravintola. Maanalaisessa järjestetään taidenäyttelyitä, sekä siellä voi pelata retrovideopelejä. Keikkapaikka mahdollistaa myös pienempien bändien esiintymisen, ja siellä järjestetään jopa 300 keikkaa vuodessa. (Peltokoski, 2022).

4.3 Kill Citystä Lepakkoon, Lepakosta Suvilahteen

Undergroundkulttuurin esiintyvyys alkoi näkyä Suomessa jo 1960-luvun loppupuolella etenkin Helsingissä. Vapaille tiloille oli tarvetta, jotta taiteilijat pääsisivät toteuttamaan omaa taidettaan, sekä kokoontumaan ja nauttimaan yhteisöllisyydestä eri aktiviteettien muodossa. Esimerkiksi 1960-luvulla Eino Ruutsalon johdolla taiteilijapiirit kokoontuivat ”Brondan vintiksi” kutsuttuun tilaan toteuttamaan itseään ja taidettaan. 1970-luvun lopulla, nykyisen Kuntatalon pihalla Kalliossa olevassa puutalokorttelissa sijaitseva punk- ja rockyhteisö, Kill City. (Yli-Annala, 2023).

Kill Cityä pidetään Suomen ensimmäisenä punkvaltauksena, joka lähti punkvaikuttaja Ralf Örnin aloitteesta vuonna 1978. Talo rakennettiin alun perin vuonna 1897 raajarikkoisten työkouluksi, jonka jälkeen siellä on toiminut muun muassa pelastusarmeijan asuntola sekä joogayhteisö. Ennen valtausta talo oli jäänyt tyhjäksi useamman vuoden ajaksi ja oli ollut purku-uhan alla. Kill City ajoi omaehtoisen underground-kulttuurin asiaa ja toimi kokoontumispaikkana Kallion nuorisolle. Talolla järjestettiin bändi-iltoja, rakennettiin äänitysstudio sekä siellä oli treenitiloja bändeille. (Sakki, 2022).

Talossa vaikuttivat muun muassa muusikot Maukka Perusjätkä, Pelle Miljoona, Tumppi Varonen, Andy McCoy ja Michael Monroe. Viimeinen keikka talolla pidettiin elokuussa 1979, jonka jälkeen yhteisö alkoi siirtyä hieman ennen viimeistä bändi-iltaa vallattuun Lepakkoon, koska Kill Cityn tilalle alettiin rakentaa Kuntataloa, ja se purettiin. (Sakki, 2022).

Elmu ry:n eli Helsingin elävän musiikin yhdistyksen ylläpitämä Lepakko muodostui 1980-luvulla yhdeksi merkittävimmistä kulttuurikeskuksista pääkaupunkiseudulla. Lepakossa järjestettiin keikkoja sekä sen kellarissa oli bändien treenitiloja, joissa treenasi useampi 80-luvulla erittäin suosittu yhtye, kuten esimerkiksi kulttiryhtyeeksi Suomessa noussut Kingston Wall. Siellä oli myös radioasema, teatteriryhmiä, tanssikoulu sekä moottoripyöräjengin tiloja (Sorjanen, 2014). Rakennuksen historia pitää sisällään jatkosodan aikaisen maalivaraston 1940-luvulla, sekä vuonna 1967 rakennus toimi alkoholistien yöpymispaikkana, jolloin sitä kutsuttiin Liekkihoteleksi (Sorjanen, 2014). Kun rakennus vallattiin elokuussa 1979, se toimi Elmu ry:n päämajana marraskuun 1999 loppuun saakka, jonka jälkeen rakennus purettiin.

1990-vuoden alussa helsinkiläinen nuorten kansalaisjärjestö, Oranssi ry, aloitti toimintansa. Sen tarkoituksena oli mahdollistaa omaehtoista kulttuuri- ja asumistoimintaa, ja yhdistys otti haltuun käytöstä poistettuja tiloja tekemällä ja muovaamalla niistä asumiseen ja kulttuuritoimintaan sopiviksi. Oranssin oma kulttuurikeskus sijaitsee Suvilahdessa, ja siellä järjestetään erilaisia matalan kynnyksen tapahtumia kuten keikkoja, työpajoja ja sirkustreenejä. Oranssin toiminta jatkuu myös tänä päivänä aktiivisesti. (Oranssi ry).

5 Keski-Pohjanmaan bändikulttuuri 1980–2000-luvuilla

Kuva 2. Kannuksen monitoimitalo 1980-luvulla, (pvm. ei tiedossa, kuvaaja tuntematon).

1990–2000-luvulla kirjoitetuista Lestinjoki-sanomalehden artikkeleista ja haastattelumateriaalista selviää, että Keski-Pohjanmaalla, sekä myös Kannuksen lähikuntien ulkopuolella on ollut aktiivista bänditoimintaa. Kannuksessa on järjestetty bändi-iltoja sekä erilaisia bändikilpailuja. Monarin (kuva 2) diskosalissa on soitettu keikkoja 90-luvulla, ja Kannuksessa järjestettiin myös kaupungin oma elävän musiikin festivaali nimeltä KILJU.

5.1 Kannuksessa vaikuttavia bändejä 1980–1990-luvuilla

Kannuksessa vallitsi aktiivinen bändikulttuuri 1980–1990-luvulla. Bändejä treenasi Monarilla ja kotona autotalleissa, sekä Kannuksessa järjestettiin jonkin verran tapahtumia, joihin bändit pääsivät esiintymään. Esimerkiksi 1990-luvun alussa Mattilan koululla, Kannuksessa järjestettiin vuosittainen Vaasan läänin bändikatselmuksen aluekarsinta, johon erilaiset kokoonpanot pystyivät ilmoittautumaan mukaan. Sieltä valittiin myös bändejä loppukatselmukseen Seinäjoelle, johon eräs kannuslainen progressiivista rockia soittava yhtye, Chapel valittiin (Lestinjoki, 1990). Chapelin keikasta arvioitiin seuraavaa:

”Chapelin cool lavashow miellytti tuomaristoa. Basisti-kosketinsoittaja Tuomas Koskela sai parhaan basistin kunniamaininnan. Tuomaristo kiitteli myös laulavaa rumpalia Arto Polvikoskea. Virtuosoikitarasta Chapelin osalta vastasi Eskolan kovin keipittäjä Ilpo Hukari”. (Lestinjoki, 1990).

Jatkoon pääsi myös heavymetallia soittava yhtye nimeltä Filthy Asses, jossa vaikutti nykyään maailmallakin tunnettu Stratovarius-yhtyeen keulahahmo, laulaja Timo Kotipelto.

Kuva 3, Kalma-yhtyeen Jani Katila, Jouni Haapalehto sekä Ville Torrbacka, (Lestinjoki, 29.11.1995, kuvaaja tuntematon).

Kannuksessa toimi myös vuonna 1991 perustettu yhtye, nimeltä Kalma (kuva 3). Se koostui kolmesta nuoresta: Jani Katila (lauluja kitara), Jouni Haapalehto (basso ja taustalaulu) sekä Ville Torrbacka (rummut). Ville tuli mukaan bändiin hieman myöhemmin, ja bändin perustaessaan Jouni sekä Jani olivat vasta 12- ja 14-vuotiaita. Vuonna 1995 tehdyssä Lestinjoki-lehden haastattelussa selviää, että bändi keikkaili noin kerran kuussa, ja bändin musiikkia mainostettiin jakamalla ja lähettämällä itse tekemiään demokasetteja eri paikkoihin. Yhtye harrasti toisinaan myös bändivaihtoja, joka tarkoitti sitä, että jollekin tutulle ulkopaikkakuntaiselle bändille järjestetään keikka Kannuksessa, ja puolestaan ulkopaikkakuntalainen bändi järjestää keikan omassa kaupungissaan vastineeksi. (Lestinjoki, 1995).

Kuva 4, Fake- yhtye, (Lestinjoki, 1998, kuvaaja tuntematon).

Bändejä perustettiin Kannuksessa melko paljon, ja osassa niistä vaikuttivat samat henkilöt, mutta hieman erilaisilla kokoonpanoilla. 1990-luvun lopulla Kannuksessa vaikutti nelihenkinen punkbändi FAKE (kuva 4), joka vannoi skeittipunkin nimeen. Fakessa soittivat Ilkka Torvikoski, Ville Torrbacka, Lassi Landin ja Janne Högbacka. Bändi kertoo vuoden 1998 Lestinjoki-lehden haastattelussa kappaleiden tekoprosessista seuraavaa:

”Biisien aiheet rakennetaan yhteistyössä. Tekstien aiheet ovat yksinkertaisia, niissä käsitellään elämään liittyviä tosiasioita. Aiheenkäsittely ei ole kuitenkaan tavanomaisen masentavaa, vaan biisi voi kertoa vaikkapa vesimelonin syömisestä!” (Lestinjoki, 1998).

Fake on soittanut Kannuksen tiloista muun muassa yläasteen salissa, Mäkiraonmäellä sekä KILJU- festivaaleilla. Noin vuotta myöhemmin FAKE vaihtoi nimensä All Surfacesiin, koska nuorten suosimasta Jyrki-musiikkiohjelmasta oli pompannut esiin samanniminen yhtye. Bändi oli julkaissut marraskuussa 1998 omakustannelevyn, jota he olivat tarjonnut muun muassa Poko Recordsille (Koskenmaa, 1999).

Kuva 5, Ethel Suspense-yhtye, (Lestinjoki, 25.8.2005, kuvaaja tuntematon).

Ethel Suspense (kuva 5) oli yhtye, joka sai alkunsa ideasta tehdä yksi keikka ja nauhoitus vuonna 1998. Yhtyeessä soittivat kannuslaiset rumpali-laulaja Kim Kannussaari ja basisti Tuomas Ferm, sieviläinen kitaristi-laulaja Juha Takanen, ylivieskalainen kitaristi-laulaja Tomi Korhonen, sekä helsinkiläinen kosketinsoittaja Katariina Samula. Nauhoitusten jälkeen Tomi sekä Juha muuttivat hetkeksi Englantiin, jonka jälkeen bändi aktivoitui uudelleen vuonna 2004. (Lestinjoki, 2005).

Bändi soitti tyylilajiltaan powerpop-väritteiseksi, vaihtoehtoiseksi countryksi luonnehdittua musiikkia. Bändi esiintyi muun muassa Kannuksen Menomonoravintolassa elokuussa 2005, All Surfaces-yhtyeen kanssa. (Lestinjoki, 2005).

Soundin toimittaja Antti Luukkanen arvosteli yhtyettä Soundin heinäkuun 2005 painoksessa seuraavin sanoin:

”Välittömästi sydänelässä tuntuva musiikkia. Kaunista, vilpitöntä, harmonista ja tunnelmaltaan niin virheetöntä. Nämä kappaleet kertovat omaa kieltään myös siitä, kuinka hyvin tietyn tyylilajin perusasioista voi ammentaa kuulostaen silti omalta itseltään. Sekin toisaalta on pelkkä sivuseikka: kun joku tekee fiilikselään näin rikasta musiikkia, kaikki muu on turhaa.” (Lestinjoki, 2005).

Kuva 6, Time Flies-yhtye 1990-luvulla, (1990, Roy Haapakoski).

Time Flies (kuva 6), aiemmalta nimeltään Mindtrip, on yliveskalaiskannuslainen yhtye, joka perustettiin syyskuussa 1990. Siinä vaikuttivat kitaristi-laulaja Olli Linna, basisti ja taustalaulaja Esa Linna, kitaristi Tomi Korhonen sekä rumpali Kim Kannussaari. Bändi koostui kahden hajonneen metalliyhtyeen, Patheticin sekä Claymoren jäsenistä.

”Aluksi soitettiin mm. Mindtrip-nimellä mutta piakkoin nimi muuttui, kun Subhumansin biisin ja levyn nimi ”Time flies...but aeroplanes crash” kävi aivolohkoissa pyörähtämässä. Red Hot Chili Peppersiä ja Nomeansnota kuunneltiin tällöin paljon, ja se kuului myös musiikissa. Peppersiltä funkia ja Nomeansnolta punkkia ja

melodioita. Näin ainakin itsestä tuntuu jälkeensä ajatellen”, Esa Linna kirjoittaa Time Fliesin nettisivuilla vuonna 1998. (Linna, 1998).

Keväällä 1991 Time Flies voitti Alavudella järjestetyn bändikilpailun, Pohjanmaarockin, jonka kautta yhtye pääsi soittamaan Provinssirockin Sorsanpesään. Samana keväänä bändi äänitti Juha Linnan johdolla ensimmäisen 7'-tuumaisen EP⁵:n, ja puolitoista vuotta myöhemmin äänitettiin toinen EP, nimeltä ”Bon Appetit”, joka sai hyvän vastaanoton myös ulkomailla. Yhdysvaltalainen Maximum Rock’n’roll- lehti arvosteli EP:n olevan ”fairly good bubblegum pop”, ja pian sitä tilattiin parin amerikkalaisen radiokanavan sekä lehden toimesta. Arvostelun ansiosta levyjä lähti myyntiin myös Saksaan. (Linna, 1998).

Syksyllä 1993 yhtye sai kuulla soitettuaan keikan Kokkolan Elefanttirockissa, että Kråklund Records voisi kustantaa Time Fliesin levyjä. Pian yhtye äänitti Juha Linnan kanssa mini CD:n, joka kantoi nimeä ”Bubblegum Punk”. Kun CD tuli myyntiin kaappoihin keväällä 1994, yhtye sai keikan Tampereen I-klubilta amerikkalaisen ALL-yhtyeen lämmittelijänä, joka koostui punkpioneerin Descendentsin jäsenistä. Esa Linna kuvaili keikan olleen ikimuistoinen. (Linna, 1998).

Yhtye treenasi vajaan vuoden verran, ennen kuin uutta täyspitkää albumia lähdettiin äänittämään. Albumin ”Happy Smile” julkaisi Kråklund records, ja levy sai jonkin verran radiosoittoa, vaikka Esa Linnan mukaan levyn markkinointi oli jostain syystä jäänyt hiukan puolitiehen. Bändi nauhoitti vielä yhden albumin, joka oli työnimeltään ”Pumporganbank”, mutta levy jäi julkaisematta Time Fliesin hajottua vuonna 1997. (Linna, 1998).

Time Flies on sittemmin vuosia myöhemmin aktivoitunut kolmihenkisenä Esa Linnan, Tomi Korhosen sekä Kim Kannussaaren toimesta. Yhtye on soittanut pistokeikkoja harvakseltaan, mutta bändi paljastaa 31.12.2023 julkaistussa

⁵ EP on musiikkitalenne, joka sisältää yleensä keskimäärin 3–6 ääniraitaa.

Facebook-päivityksessään, että studioaika on varattu, ja jotain julkaisua olisi luvassa vuonna 2024. (Time Flies, 2023).

1990-luvun Kannuksessa vaikuttaneita bändejä olivat edellä mainittujen lisäksi muun muassa Reigh, Warsta, Pulsate ja Caprice. Reigh-yhtyeessä soittivat Junnu Kotila (kitara ja laulu), Jani Lindvall (rummut) ja Kimmo Autio (basso ja taustalaulu). Vuonna 1989 perustetussa Warsta-yhtyeessä soittivat Kim Kannussaari (rummut), Teemu Passoja (kitara ja laulu) ja Jani Kumpulainen (basso). Pulsatessa soittivat Sami Wirkkala (laulu ja kitara), Jani Autio (basso) ja Teemu Passoja (rummut). Caprice-yhtyeen jäsenet olivat kotoisin naapurikunnista Kälviältä, Toholammilta ja Himangalta. Bändi perustettiin vuonna 1989, ja siinä soittivat Jukka Hovila (basso ja laulu), Mika Hietämäki (kitara), Petri Salonen (rummut) ja Jari Ojala (kitara). (Lestinjoki, 1990).

5.2 KILJU! -festivaali

KILJU! -festivaali oli 90-luvulla Kannuksen Musiikin Harrastajat ry:n sekä Kannuksen nuorisotoimen järjestämä tapahtuma, jossa paikalliset bändit esiintyivät. Festivaalit järjestettiin ensimmäisen kerran vuonna 1996. Koska paikallinen musiikki oli innostanut kannuslaisia, festivaaleilla esiintyneistä bändeistä tehtiin CD-tallenne "KILJU!", jota myytiin kaupoissa (Koskenmaa, 1998). Festivaalien järjestämiseen kerättiin rahaa Monarilla järjestettävien diskoiden sekä erilaisten tapahtumien, kuten bändikilpailujen avulla (Landin, 2023).

Vuoden 1998 Kiljussa esiintyi kolmetoista yhtyettä, joiden seassa oli muun muassa kannuslainen FAKE. Tapahtumassa soitti useita bändejä myös ulkopaikkakunnilta, jotka toivat fanejaan tapahtumaan, ja sitä kautta tutustuttivat ulkopaikkakuntalaisia kannuslaiseen musiikkitarjontaan. Edellisenä vuonna järjestetyn festivaalin kävijämäärä oli kasvanut yli viiteensataan, joka oli yllättänyt tapahtumajärjestäjät positiivisesti. (Lestinjoki, 1998).

Kun festivaalit järjestettiin viidettä kertaa vuonna 2001, kävijämäärä oli yhtä korkeana kuin aiempinakin vuosina, mutta festivaali koki illan aikana paljon

vastoinkäymisiä. Kun sateen takia lavan katoksena pidetty pressu alkoi vuotaa, jouduttiin festivaali keskeyttämään noin yhdentoista aikaan illalla, koska esiintyminen olisi ollut vaarallista. Tällöin kaksi festivaalin odotetuinta esiintyjää, Candyman ja Flegmaatikat joutuivat perumaan keikkansa. Siitä seurasi jonkin verran vastarintaa loppuillan bändien takia lipun ostaneiden keskuudessa, jolloin ihmiset alkoivat repiä lavasteita sekä kaatamaan aitoja, ja aloittamaan tappeluita. Vuoden 2001 Lestinjoki-lehden toimittaja Marko Yrjänä pohti artikkelissaan, että Kilju olisi voinut olla tänä vuonna menestys, ja se olikin, klo 23:een saakka. (Yrjänä, 2001).

Kilju-festivaali teki paluun Kannuksessa vuonna 2023 ja sitä juhlittiin noin 800-ihmisen voimin.

6 Rakennuksen historia

Kuva 7, Kannuksen monitoimitalo ulkoapäin, (3.11.2022, Jami Karjalainen).

Kannuksen monitoimitalon (kuva 7) historia on kunnioitettavan pitkä. Sen kivijalalle rakennettiin ensimmäinen koulurakennus vuonna 1926, mutta

rakennus tuhoutui suurpalossa vuonna 1934. Seuraavana vuonna samalle kivijalalle rakennettiin uusi koulu, joka oli kooltaan puolet pienempi aiemmasta kivijalan paikalla olleesta koulurakennuksesta. Se muodosti lintuperspektiivistä katsottuna L-kirjaimen muodon. Talo sai 50-luvulla toisen siipensä ja nykyisen U-kirjaimen muodon. Monari on toiminut myös sotasairaalaana sota-aikana, sekä siellä on myöhemmällä ajalla pidetty kerhotoimintaa muun muassa 4h-kerhon sekä RC-lennokkikerhon muodossa. (Landin, 2023).

6.1 Kannuksen vanha yhteiskoulu

Kuva 8, Kannuksen yhteiskoulu 1960-luvulla, (Kannuksen yhteiskoulun vuosikertomus 1964–1965, Helsingin yliopiston kirjaston kokoelmat, kuvaaja tuntematon).

Kannuksen yhteiskoulu (kuva 8) sai valtion perustamisluvan 24.1.1924. Koulun perustamiselle vaadittiin yleinen mielipide koulun tarpeellisuudesta, ja koska kaupungin kokouksessa sitä oli pohdittu jo jonkin aikaa, perustettiin pian kannatusyhdistys, jonka jäsenmaksu oli 500 markkaa vuodessa (Petäjä, 1993, s.111). Ensimmäisenä lukuvuonna koulussa oli 42 oppilasta ja viisi luokkaa. Yhteiskoulu sijaitsi ensimmäiset vuotensa eri sijainnissa, nahkurimestari A. Ruokolaisen talossa, jota kunnostettiin sopivaksi tilaksi koulua varten. Kannuksen yhteiskoulun tilat otettiin käyttöön vuonna 1926 (Suomen yksityisten oppikoulujen digitaalinen matrikkeli).

Perustamisluvan saatuaan koulun käyttöönotto tapahtui hyvin ripeästi ja määrätietoisesti. Yhteiskoulun historiaan liittyy kuitenkin paljon haasteita ja tapahtumia, joiden takia koulu kamppaili pitkään olemassaolostaan. Vuonna 1924 Keski-Pohjanmaalla oli katovuosi, joka meinasi käydä koulun kohtaloksi. Valtion avustus edellytti 20 oppilasta, mutta koululle saatiin oppilaita sen sijaan vain kuusi. Tällöin oppilaiden vanhemmilta täytyi pyytää enemmän rahaa lukukausimaksuihin. Koulun johto koki myös ikävän yllätyksen, kun vuonna 1927 kouluhallitus oli esittänyt lausunnossaan opetusministeriölle, että koulun anomus valtion avustuksesta hylättäisiin, koska koulun toiminta ei ollut kehittynyt odotetulla tavalla. Kun kolme kannuslaista lähti Helsinkiin selittämään kysymystä koulun toiminnan jatkamisesta, sai Kannuksen yhteiskoulu lopulta valtion avustuksen 14.1.1927. (Petäjä, 1993, s.114–115).

1930-luvun alussa taloudellinen ahdinko vaikutti myös Kannuksen yhteiskoulun toimintaan, ja aiheutti jälleen taantuman. Myös keväällä 1933 sattunut koulun opettajan kuoleman järkytyksen seurauksena koulun johtaja ja opettajat pyysivät eroa, mutta kouluun saatiin pian uudet opettajat. Juuri kun koulun uusi johtaja oli astunut virkaan, tapahtui samaan aikaan Kannuksen suurpalo 11.5.1934, jolloin koulurakennus tuhoutui täysin. Kaikesta vastoinkäymisistä huolimatta koulun toimintaa päätettiin sinnikkäästi jatkaa, ja laman väistyessä koulun toiminta jälleen vakaantui. (Petäjä, 1993, s.115–116).

Uusi koulu rakennettiin pian vanhan kivijalan päälle, ja se valmistui jo vuoden 1934 lopussa (Landin, 2023). Koulu sai laajentumisluvan 7.5.1948, jolloin luokkia oli viiden sijaan kahdeksan. Koulun oppilasmäärä laajeni 1971-keväeseen mennessä 450:een, ja yksityisenä toimivan koulun toiminta päättyi heinäkuussa 1974. Lisätilat rakennettiin vuosien 1950, 1957 ja 1972. (Suomen yksityisten oppikoulujen digitaalinen matrikkeli).

Lokakuussa 1939 koulu luovutettiin sotilaskäyttöön yleisten kertausharjoitusten vuoksi. Kun venäläiset hyökkäsivät Suomeen marraskuun viimeisenä päivänä, koulu suljettiin seuraavan vuoden toukokuun 9. päivään saakka. Jatkosodan aikana vuonna 1941 koulun toiminnan ylläpito oli erityisen vaikeaa. Rakennusta ei voitu käyttää opetustarkoitukseen ollenkaan, sillä sen tiloissa pidettiin

sotavankisairaala. Seuraavana vuonna koulu kuitenkin pääsi jälleen aloittamaan toimintansa, mutta sodan seurauksena olleen heikon ravitsemustilan vuoksi koulun oppilaita vaivasi erilaiset kulkutaudit. Sodan jälkeen myös koulu kärsi taloudellisista vaikeuksista, ja sitä oli hoidettava suurella säästeliäisyydellä. (Petäjä, 1993, s.116–118).

Kannuksen yhteiskoulun lukuvuoden 1944–1945 vuosikertomuksessa on julkaistu sen aikaisen koulun johtajan, Jouko Porran puhe, joka pidettiin koulun 20-vuotisjuhlassa 17.12.1943 (Mattila, 2016). Puhe sisältää tiiviin katsauksen Kannuksen yhteiskoulun historiasta, sekä koulua ja koko kaupunkia kohdanneista koettelemuksista, kuten esimerkiksi vuoden 1934 Kannuksen suurpalosta:

”Koulun perustava kokous pidettiin 1. heinäkuuta 1923, ja koulu pääsi aloittamaan kunnantoimistossa. Vasta valmistuneissa tiloissa koulu pääsi aloittamaan syksyllä 1926. Mutta vielä oli koulun kestettävä koettelemus, joka uhkasi koko sen olemassaoloa, sillä toukokuun 11. päivänä 1934 sattuneessa Kannuksen suurpalossa tuhoutuivat myös koulurakennus irtaimistoineen. Kun opettajat ja oppilaat kokoontuivat sitten 13. päivänä kirkkoon, voitiin jo ilmoittaa, että koulu tulisi työskentelemään loppuosan lukuvuotta Maamieskoulun ja Karjahoitokoulun suojissa.

Johtokunnan ja taloudenhoitajan ripeän toiminnan ansiosta oli heti palon jälkeen ryhdytty uutta rakennusta hankkimaan. Metsähallitukselta oli saatu alennuksella rakennuspuut ja valtiolta tarpeellinen laina. Rakentaminen aloitettiin jo talvella 1935 ja työt saatiin päätökseen kesällä. Uusi koulurakennus vihittiin tarkoitukseensa marraskuun 10. päivä 1935.

Työtä tehtiin tarmolla ja toiveikkain mielin sekä häiriöttä aina siihen saakka, kunnes talvisodan syttyminen marraskuun 30. päivänä 1939 keskeytti säännöllisen toiminnan maamme kaikissa oppilaitoksissa. Koulurakennus joutui sotilasmajoitukseen, jota jatkui kevääseen asti. Koulun käyntiin tuli muutoksia kesällä 1941 uudelleen puhjenneen sodan tähden. Koulurakennus joutui sotavankisairaalan käyttöön vapautuen siitä vasta keväällä 1942.

Suuriarvoisena on pidettävä sitä sivistystyötä, minkä oppilaitoksemme on näiden kahden vuosikymmenen aikana tehnyt Keski-Pohjanmaan ja varsinkin Lestijokilaakson pitäjien opillisen sivistyksen kohottamiseksi. Varsinaisen opetuksen ohella siellä on myös harjoittanut kasvatustyötä.” (Porra, 1943).

Koulu osallistui 1940-luvulla ahkerasti talkoo- ja keräystoimintaan, ja niistä myös kilpailtiin Suomessa oppikoulujen kesken (Petäjä, 1993, s.118). Kannuksen yhteiskoulun kehittymisen uusi vaihe katsotaan alkaneen 1950-luvun puolivälissä voimakkaasti nousujohteisena, ja koulusta muuttui elinvoimainen osa kaupunkikuvaa. Koulun olemassaoloa uhanneet vastoinkäymiset eivät onnistuneet pysäyttämään yhteiskouluhanketta, vaan koulun tarina kääntyi sinnikkäiden kannuslaisten ansiosta lopulta vaikeuksien kautta voittoon. (Petäjä, 1993, s.118–121).

6.2 Vuoden 1934 suurpalo

Kuva 9, Kannuksen yhteiskoulun alkuperäinen rakennus ennen suurpaloa, (1993, Kannuksen Kukko Kiekasi, s.124, kuvaaja tuntematon).

Kannuksessa tapahtui suurpalo vuonna 1934, joka teki mittavaa vahinkoa kaupungin keskustassa. Silloin myös kahdeksan vuotta aiemmin valmistunut yhteiskoulu (kuva 9) tuhoutui palossa. Palo oli suuruudeltaan noin 200 metriä leveä ja puolitoista kilometriä pitkä. Esimerkiksi keskustan kirkolta Toholammin suuntaan palossa säilyi ainoastaan neljä rakennusta. Suurpalo tuhosi Kannuksen yhteiskoulun lisäksi noin 150 rakennusta, joista 55 oli asuin- ja

liikerakennuksia. Yhteiskoulusta jäi jäljelle ainoastaan palosta pelastetut arkistot sekä pieni osa koulun opetusvälinekokoelmaa. Koulu toimi loppukevään maamieskoulun ja karjanhoitokoulun tiloissa, ja uutta koulua alettiin rakentaa pian palon jälkeen. (Kemppainen, 2015).

Kannuksen kaupunkia ennen suurpaloa on onneksi saatu dokumentoitua eri kuvien muodossa, ja siitä on tehty valokuvateos ”Kotosin Kannuksesta”. Teos sisältää noin viisisataa kuvaa Kannuksen kaupungista ennen paloa. Teoksen on luonut kannuslainen Eero Hanni, ja se toimii myös kertomuksena Kannuksen hämärästä esihistoriasta. Teoksessa kuvataan kattavasti myös suurpalon jälkeistä aikaa sekä sodanjälkeisiä vuosikymmeniä. (Saressalo, 2016).

7 Monarin historia

Bänditoiminta Kannuksen monitoimitalolla alkoi jo 1970-luvulla, mutta toiminnan arvellaan alkaneen jopa jo 1960-luvun lopulla. Silloin Kannuksen Musiikinharrastajat ry:n bändit treenasivat Monarin tiloissa. Kun kaupunki uusi tiloja paremmin soveltuvaksi bändien treenitiloiksi vuonna 1985, alettiin siellä jälleen soittamaan enemmän. Monarilla järjestettiin 80- ja 90-luvuilla myös bändi-iltoja. (Landin, 2023).

7.1 Diskoaikakausi 1990-luvulla

Kuva 10, Pesisjaoston disko Kannuksen Monarilla, (17.11.1995, kuvaaja tuntematon).

Talon yläkerrassa sijaitseva diskosali sai nykyisen muotonsa vuonna 1991, kun Monarilla aloitettiin järjestämään diskoiltamia (kuva 10) alkuvuodesta (Landin, 2023). Monarin diskoaikakauden muistona salia koristaa yhä tänäkin päivänä valtavan kokoiset rikkinäiset kaiutinkaapit, sekä epäkunnossa olevat diskovalot.

Vuoden 1991 Lestinjoki-sanomalehden artikkelissa kerrotaan, että monitoimitaloa oli remontoitu kannuslaisia nuoria varten, ja että heidän toiveitaan oli kuunneltu. Tilan ulkoasua oli suunniteltu yhdessä nuorten kanssa, jotta se näyttäisi nykyaikaiselta sekä viihtyisältä. Ensimmäinen, tammikuussa 1991 järjestetty disko oli saanut hyvän vastaanoton kannuslaisilta nuorilta. Avajaisiin oli ilmestynyt satoja nuoria, ja diskon yhteydessä avajaisissa soittivat myös kannuslaiset bändit Reigh ja Spinal Cord. Laitteistoihin oli käytetty noin 50 000 markkaa, ja Monarin toimintaan sekä ulkoasuun oli selkeästi panostettu. Diskoiltamia suunniteltiin järjestettäväksi noin pari kertaa kuukaudessa. (Lestinjoki, 1991).

7.2 Kun bändit valtasivat Monarin

Monarilla on haastateltavien kertomusten mukaan ollut bänditoimintaa jo jopa 1960-luvun lopulta saakka. En ole päässyt tavoittamaan 1960- ja 1970-luvulla Monarilla vaikuttaneita henkilöitä, eikä minulla ole valitettavasti arkistomateriaalia niiltä vuosikymmeniltä. Siksi keskityn tutkimaan Monarin bänditoimintaa vuodesta 1980 eteenpäin.

Talolla vaikuttaneen Thunder-yhtyeen jäsen Sami Wirkkala kertoo Lestijoki-lehden haastattelussa vuonna 2008, treenanneensa bändinsä kanssa Monarilla jo 1980-luvulla, jolloin samoissa tiloissa harjoitteli noin kymmenen eri bändiä. Näitä olivat Thunderin lisäksi ainakin Second Flash, Pulsate, Warsta ja Chapel. Wirkkala ajattelee Monarin liittyvän jotenkin itsenäistymiseen, ja hän totesi haastattelussa seuraavaa: ”Se oli paikka, johon kaikilla ei ollut asiaa ja johon oli omat avaimet. Siellä ei kuitenkaan vietetty ihan öitä, mutta melkein”. (Kinnunen, 2008).

1990-luvulla Monarin tiloissa harjoitteli Anssi Landinin isoveljen, Lassin bändi All Surfaces. Yhtyeen rumpali Ville Torrbacka kertoo Lestinjoki-lehden haastattelussa vuonna 1998, millaista toimintaa soittamisen ohella Monarin treenikämpällä on muun muassa harjoitettu: ”Me käärittiin Lassi kerran mattoon ja teipattiin kiinni. Sitten me jätettiin se Monarille ja lähetettiin meneen”. (Lestinjoki, 1998).

Anssi kertoo, että hän kävi ensimmäistä kertaa isoveljensä bändin treenikämpällä soittamassa rumpali ”Vapon”, eli Ville Torrbackan rumpuja vuonna 2002. Silloin Anssi sai omien sanojensa mukaan fiksaation siitä, että joskus hänelläkin tulisi olemaan oma treenikämpä siellä. Anssi piirsi lapsena kuvia bändinsä tulevaisuuden treenikämpästä Monarilla (Landin, 2023). Vuosia myöhemmin, kun Kannuksen undergroundkulttuurissa vaikuttava sukupolvi hiljattain vaihtui, oli Anssi Landin soittokavereidensa kanssa keskeisessä roolissa Monarin uuden aallon ja yhteisön luomisessa.

Kuva 11, Scared-yhtye harjoittelee autotallissa. (2011, Jasmiina Luomala).

Vuonna 2008 Anssi perusti ensimmäisen metalliyhtyeensä, Scaredin (kuva 11). Yhtye sai treenitilan Monarilta vuonna 2011, mutta sen saaminen ei käynyt

mutkitta. Anssi oli saanut pitkään suostutella Kannuksen kaupunkia myöntämään luvan treenitilan käyttämisestä. Lopulta kaupunki myöntyi idealle, kun maaseutuopiston opettajana toimiva Anssin isä kävi tekemässä remontin yhteen vuokratilaan Monarilla hänen luokkansa kanssa. Anssin haaveet omasta treenikämpästä kävivät vihdoinkin toteen. (Landin, 2023).

Monarin uuden aallon bänditoiminta aktivoitui 2010-luvulla, kun bändit alkoivat ottamaan Monarin treenitiloja ja diskosalin käyttöön uudelleen. Monari tarjosi treenitilaa kymmenille eri yhtyeille, jotka olivat kotoisin Kannuksesta tai lähikunnilta. Kannuksen kaupunki vuokrasi tiloja, ja tilojen vuokra maksoi bändeille muutamia kymmeniä euroja kuukaudessa. (Landin, 2023).

Kannuksen underground-kulttuurin uuden aallon alkuvaiheessa 2010-luvulla keikoille pyydettiin kavereiden bändejä ja niiden erilaisia musiikkiprojekteja. Usein keikkapaikkaa mainostettiin Anssi Landinin skeittipunkkyhtyeen, Suntracen keikkareissuilla muille bändeille ja punkkareille: ”Se aina hämmensi ihmisiä, että mikä ihmeen Kannus ja onko siellä oikeasti jotain venueita”, Anssi muistelee. Sana alkoi levitä nopeasti, kun ulkopaikkakuntalaisia bändejä kävi soittamassa Monarilla. (Landin, 2023).

Monarin tiloissa vaikuttivat ja treenasivat 2010-luvulla ainakin seuraavat yhtyeet: Antine, Bad Day for Animals, Caroline, Facts, Greek Bank, Kompost, Leijat, Leskisen Perikunta, Mean Mächine, Mild Project, Mona River, MyFaceDown, Oppressive Melancholy, Playground Boys, Pyhäklaani, Satra, Somberaeon, Suntrace, Tamoth Kompett, Tasteful Turmoil, The 69100, Valakia sekä WAY. (Landin, 2023).

7.3 Vuoden 2016 keskustelut Monarin tulevaisuudesta ja toiminnan säilyttämisestä

Kun puhutaan Monarin moniulotteisesta historiasta, ei voida ohittaa vuoden 2016 keskusteluja sen tulevaisuudesta ja toiminnan säilyttämisestä. Kun sivistyspalveluiden lautakunta piti maaliskuussa 2016 kokouksen liittyen Monariin ja sen toimintaan, pian sen jälkeen Kannuksen kaupunki oli siirtänyt

kaiken toimintansa pois Monarilta kirjaston yläkertaan, jossa toimivat muun muassa lasten ja nuorten kuvataideryhmät sekä nuorisokahvila. Myös Monarilla sijainnut koulumuseo siirrettiin eri tiloihin. Kaupunki määritti viiden kuukauden mittaisen kokeilujakson, jonka aikana tiloihin pyrittiin lisäämään käyttäjiä kustannusten kattamiseksi, ja treenitilojen vuokrien hintaa hieman nostettiin. Pian Monarin käyttäjien keskuudessa nousi huoli siitä, mitä tapahtuu kokeilujakson päätyttyä, ja millainen on rakennuksen kohtalo. (Mattila, 2016).

Kannuksen musiikin harrastajat ry, Lestijokilaakson taideyhdistys ja muut Monarin hyväksi toimivat yhdistykset kokosivat pian adressin (Kannussaari, 2016, adressi), jossa he keräsivät nimiä Monarin toiminnan säilyttämiseksi, ja kannuslaisen kulttuuritoiminnan kehittämiseksi osana Kannuksen kaupungin sivistys-, kulttuuri-, ja nuorisotoimea. Allekirjoittajien toiveena oli, että kaupunki jatkossakin omalta osaltaan vastaisi Monarin toimintaedellytyksien turvaamisesta, ja yhdessä eri toimijoiden kanssa osallistuisi kulttuuritoiminnan ylläpitämiseen ja kehittämiseen. (Mattila, 2016).

Kokeilujakson loputtua Monarin käyttäjät toivoivat lisää aikaa vielä vuodeksi, ja vetosivat kaupungin päättäjiin: ”Siinä ajassa todelliset kulut ehtisivät tulla esille, kun siivouskuluja ei enää ole, termostaatteja on säädetty ja eli lämmityskulut ovat kohdillaan, ja vuokria on nostettu. Tähän saakka käyttäjien energia on mennyt talon kohtalosta huolehtimiseen, ja vuodessa meillä olisi aikaa saada tänne lisää käyttäjiä”, totesi Lestinjoki-lehtiartikkelissa KAMU:n sihteeri Mira Kannussaari. Kun kiinteistön hallinta siirtyi kokeilujakson jälkeen tekniselle osastolle, oli seuraavan kaupungin kokouksen esityslistalla Monarin vuokran määrittely. Mikäli vuokrat nousisivat niin paljon, että ne kattaisivat kiinteistön kaikki käyttökulut, käyttäjät joutuisivat sanomaan talolle hyvästit. (Yli-Arvo, 2016).

”Olemme valmiita tekemään talon puolesta melkein mitä tahansa. Olemme ehdottaneet esimerkiksi, että kohtuullisista vuokriennostosta ja lisäjäsenten hankinnasta voisimme saada kaupungille 15 000 euroa lisätuloja vuodessa”, kertoo KAMU:n johtokunnan jäsen Jukka Oravainen. (Yli-Arvo, 2016).

Monarin käyttäjät halusivat, että monitoimitalon hallinta siirtyisi tekniseltä osastolta takaisin sivistysosastolle, johon se sisältönsä puolesta kuuluisi. Kannuksen soittokuntaan kuuluvan Jukka Backmanin mielestä on käsittämätöntä, että nuoriso- ja kulttuuriharrastuksia sisältävä talo on teknisten palveluiden alaisuudessa (Yli-Arvo, 2016). Kokeilujakson jälkeen tähän päivään saakka Monarin toiminta on yhä teknisen puolen hallinnoitavana, mikä on herättänyt ihmetystä käyttäjien keskuudessa. Koska talon toiminnan tarkoituksena on kulttuurin mahdollistaminen, hallinnosta kuuluisi vastata kulttuuritoimi teknisten palveluiden sijasta. (Landin, 2023).

”Me kaikki Monarin käyttäjät ollaan tosi tyytyväisiä ja kiitollisia riittävästä ja hyvin toimivista tiloista. Meitä ”muusikoita” siis bändit ja soittokunta Monarilla treenaa noin 50 + muut tilojen käyttäjät mm. disko. Tämänhetkisen tiedon mukaan saamme toimia tiloissa vielä elokuun. Mihinkäs meidät sitten hädetään? Monarin tulevaisuudesta meille käyttäjille ei ole annettu mitään varmaan tietoa. Mielestäni kaupungin tehtävänä on tarjota edes kohtuulliset puitteet myös muun kuin urheilun harrastajille. Toivon, että myös musiikki Monarilla saa jatkoa, koska puitteet sen jatkumiselle ovat olemassa. Annetaan siis kaikkien kukkien kukkia!” (Kannussaari, 2016)

Näin kirjoittaa Lestijokilehdessä toukokuussa 2016 kannuslaisen Caroline-yhtyeen rumpali Osmo Kannussaari nimimerkillä ”Oscu”. Caroline oli rockyhtye, joka vaikutti Kannuksessa 60-luvun lopulta 70-luvulle saakka (Landin, 2023).

8 Haastattelut

Kuva 12, Suntrace-yhtye, (2023, Milja Linna).

Olen haastatellut työhöni kahta Monari ry:n jäsentä, Anssi Landinia sekä Milja Linnaa. Alla heistä hieman taustatietoa.

Milja Linna on alun perin Laukaan Vihtavuoresta kotoisin oleva valokuvaaja, jonka kiinnostus valokuvaamiseen alkoi 18-vuotiaana, alun perin kuvaamalla keikkoja ja bändejä. Kun Milja lopetti lukion kesken, hän päätyi muuttamaan Jyväskylään valokuvauskoulun perässä. Hän harkitsi myös Lontooseen muuttoa ja sitä, että olisi alkanut kirjoittamaan siellä. Milja kuitenkin päätti jäädä Suomeen, kun selvisi, että hän pääsisi valokuvauslinjalle Jyväskylän ammattikouluun, Gradiaan. Jo koulun pääsykokeet itsessään tuntuivat Miljan mielestä omalta jutulta, koska niissä sai käyttää luovuutta:

”En ollut ajatellut koskaan aiemmin, että oisin erityisen luova ihminen siinä mielessä, että siitä voisi tehdä joskus itselle työn. Koulussa innostuin esimerkiksi valokuvataiteen historiasta ja valokuvaamisesta kunnolla. Koska oon aina fanittanut bändejä ja haaveillut kiertämisestä bändien mukana, tuntui luontevalta aloittaa valokuvaamaan bändejä. Se on täydellinen yhdistelmä taidetta ja musiikkia. Myöhemmin olin vapaaehtoistoissa Jyväskylän Lutakossa, jossa pääsin kunnolla valokuvaamaan bändejä ja harjoittelemaan sitä.” (Linna, 2023).

Anssi Landin on Kannuksesta kotoisin oleva punkmuusikko, sekä Monari ry:n entinen puheenjohtaja. Rumpujen soittamisen hän aloitti jo nuorena, päästessään isoveljensä mukaan Monarin treenikämpälle. Anssi perusti ensimmäisen yhtyeensä, Scaredin, vuonna 2008. Hän soitti myös Local Garbage- nimisessä yhtyeessä Eemil Toikkasen, Jussi Konttilan ja Lauri Kivelän kanssa vuonna 2014. He soittivat Anssin omien sanojensa mukaan ”melodista punkkia, nopeaa ja kesäistä” (Mattila, 2016). Nykyään Anssi soittaa rumpuja ja laulaa 2016 perustetussa Suntrace-nimisessä skeittipunk-yhtyeessä (kuva 12), jo Local Garbagen ajoista tutun basisti Eemil Toikkasen, sekä vastikään yhtyeen uuden kasvon, kitaristi Jeremias Eilolan kanssa. Anssi vastaa yhtyeen musiikin säveltämisestä ja sanoittamisesta.

Monari on Anssille kuin toinen koti. Hän on toiminut Kannuksen elävän musiikin yhdistyksen eli Kamu ry:n puheenjohtajana vuonna 2016, sekä järjestänyt bändi-iltoja Kannuksen Monarilla jo vuodesta 2014. Vuonna 2020 Anssi perusti Monari ry:n Eemil Toikkasen, Riku Laurin ja Jami Karjalaisen kanssa.

Milja Linna löysi Monarin sitä kautta, kun hänen vanhempansa ovat kotoisin Ylivieskasta, ja Miljan isä on soittanut eri kokoonpanoissa Monarilla nuoruudessaan:

”Olin joskus kattoo ismän nuoruudenbändiä Time Fliesia Oulun Tukikohdassa, kun yks tyyppi tuli kysymään, että ootko sä se Milja. Ihmettelin että kuka tyyppi se on, ja kävi ilmi, että se on Landinin Anssi. Sit alettiin kaveeraamaan ja Anssi kertoi, että on kotoisin Kannuksesta ja siellä on Monari, joka on ilmeisen tärkeä paikka Anssille ja sen kavereille. Meillä oli paljon yhteistä, tykättiin samoista bändeistä ja meillä oli hyvä yhteys. Sitä kautta ystävystyttiin ja aloin pyöriä Monarilla 2018–2019-vaihteessa. On myös olemassa vanha keikkatalenne, jossa Time Flies soittaa Monarilla joskus, kun faija on joku kuustoista, 80-luvun lopulla. Siinä bändissä faija soitti bassoa ja headbangaa täysiä. Bändissä soitti faijan lisäksi jo sen edesmennyt veli, ja mun kummisetä. Myös yks kannuslainen, jonka lapset ovat pyörineet Monarilla.” (Linna, 2023).

8.1 Bändi-iltojen järjestäminen

Bändi-iltojen järjestäminen vaatii paljon työtä, eivätkä johdot ja soittimet löydä lavalla omaa paikkaansa itsestään. Työtehtäviä jaetaan yhdistyksen jäsenille usein etukäteen, toisinaan myös paikan päällä tapahtumapäivänä. Anssin mukaan vastuun jakaminen työtehtävissä on lisääntynyt huomattavasti Monari ry:n perustamisen jälkeen. Ruuanlaittoa pidetään yhtenä haastavimpana työtehtävänä, mutta kaikesta kuitenkin aina selvitään.

Ensimmäisenä bändi-iltoja suunnitellessa buukataan bändit, ja selvitetään päivämäärä, joka sopii mahdollisimman monelle yhdistyksen jäsenelle sekä tapahtumassa esiintyville bändeille. Sen jälkeen hankitaan Kannuksen kaupungilta tilanhaltijan suostumusluvat, koska tilat ovat virallisesti kaupungin omistuksessa. Myös Teostolta⁶ haetaan tapahtumalupa, jotta esiintyvät bändit saavat esittämästään musiikista korvausta. (Landin, 2023).

Monari ry:ssä on mukana niin sanottuja kenttäsoilaita, jotka levittävät flyereita eli keikkajulisteita tulevista bändi-illoista lähikuntien kouluille sekä ilmoitustauluille. Monarilla on myös oma Instagram ja Facebook käyttäjätili, @monariof kannus, joissa mainostetaan tulevia tapahtumia ja julkaistaan esimerkiksi keikkakuvia bändi-illoista. Päivän kulku menee usein niin, että kun yhdistyksen jäsenet pääsevät töistä ja kouluista, he saapuvat omilta paikkakunniltaan Kannukseen. Työtehtäviä ovat muun muassa lavan kasaaminen, ääniteknikon työ, ruuanlaitto, talon siisteyden ylläpito ja loppusiivous. (Landin, 2023).

Bändi-illassa soittaa yleensä aina neljä yhtyettä, ja he saapuvat talolle tapahtumapäivänä yleensä viiden aikaan iltapäivällä. Silloin aloitetaan soundcheckien⁷ tekeminen. Ovet aukeavat yhdeksältä illalla, ja tapahtuma

⁶ Teosto on musiikintekijöiden, säveltäjien, sanoittajien, sovittajien ja kustantajien tekijänoikeusjärjestö, joka myöntää lupia musiikin käyttöön ja kerää siitä korvauksia musiikintekijöille. (Teosto)

⁷ Soundcheck tarkoittaa ennen keikkaa tapahtuvaa toimintaa, jossa esiintyjä ja ääniteknikot käyvät läpi keikan musiikillista sisältöä varmistaakseen äänijärjestelmän toimivuuden ja balanssin, eli soitinten välisen äänenvoimakkuuden. (Suomisanakirja.fi)

päätyy usein puolenyön aikoihin. Sen jälkeen yhdistyksen jäsenet jäävät talolle tekemään käytännön asioita, kuten loppusiivousta, lavan purkamista, sekä jakamaan keikkapalkat bändeille. Sitten usein lähdetään Monarin vieressä sijaitsevaan kahvibaariin⁸ viettämään karonkkaa ja hengaillemaan ystävien kanssa. (Landin, 2023).

”Tällaisia paikkoja voisi olla enemmänkin, ja olemmekin koittaneet rohkaista nuorisoa laittamaan pystyyn omia elävän musiikin yhdistyksiä omien intressien ympärille. Esimerkiksi melko vasta Kokkolaan on perustettu Kokemus ry, joka tekee vastaavaa toimintaa sekä bändi-iltoja kuin Monari, ja myös Ylivieskassa on alettu järjestää jonkinlaista bändi-iltaa ilmeisesti nuorisopalvelujen kautta. Tuntuu siltä, että nuorten bändisoitto on alkanut taas nostamaan päätään verrattuna vaikkapa kymmenen vuotta sitten.” (Landin, 2023).

8.2 Merkitys yhteisölle

Anssi Landin on myös skeittipunk-yhtyeen, Suntracen laulaja sekä rumpali, jolle Monarin olemassaolo on ollut elintärkeä oman musiikillisen uransa kannalta:

”En välttämättä ilman sitä taloa soittais yhtään mitään. 90-luvulla mun isoveljet vaikuttivat talolla paljon, jonka takia pääsin ihan kakarana testaamaan rumpujen soittamista sinne. Muistan kun kuljettiin usein Monarin ohi päiväkotikäisenä ja mietin, että joku päivä mulla tulee olemaan treenikämpä tuolla. Tiesin sen kersasta asti. Siinä vaiheessa kun 14–15-vuotiaana päästiin Monarille soittamaan, se oli meille paljon muutakin. Me nautimme vapaudesta tehdä mitä huvittaa ja olimmekin sen takia, tasasin väliajoin kusessa. 18–20-vuotiaana vasta alkoi kunnolla ymmärtää ja arvostaa omaa treenikämpää, joka ei ole mikään itsestänselvyys. Monari on ollut minulle aina päämaja kaikkeen musiikilliseen tekemiseen. Tänä päivänä yritän pitää huolta siitä, että se myös säilyy.” (Landin, 2023).

Kysyessäni toiselta haastateltavalta, Milja Linnalta Monarin merkitystä yhteisölle, hän vastasi:

”Tuntuu siltä, että Monarin kaltaisia paikkoja on niin harvassa, varsinkin tuolla päin Suomea. Kun katson sympaattisesti itseäni 14-

⁸ Suomen vanhin, yhtäjaksoisesti vuodesta 1952 toiminut kahvilabaari Kannuksessa.

vuotiaana asuessani Laukaan Vihtavuoreessa, jossa ei oikein tapahtunut mitään, eikä siellä mitenkään kannustettu luovaan tekemiseen, niin mietin miten tärkeä Monarin kaltainen paikka on nuorille, jossa pääsee toteuttamaan itseään. Se on myös kapitalismin kynsiltä puhdas paikka, niin koen että Monarissa on jotain maagista.” (Linna, 2023).

Milja Linna kokee Monarin olemassaolon hyödyntävän omaa uraansa valokuvaajana muun muassa sitä kautta, kun hän tutustui erilaisiin ihmisiin Monarilla:

”Siellä kävi laidasta laitaa erilaisia bändejä ympäri Suomea. Minulla oli kova palo kuvaamiseen ja näyttämisen halu, niin kuvasin koko ajan kaikkialla. En saanut siitä palkkaa, mutta tein sitä puhtaasti omasta ilosta. Siitä tuli onnistumisen tunteita ja sain hyvää palautetta kuvistani. Siihen kuvaamiseen oli suuri intohimo. Oon saanut sitä kautta myös jotain töitä, kuten esimerkiksi bändien promokuvauksia. Mutta koska Monarilla on alakulttuurimusiikkia, kukaan ei saa palkkaa siellä työskentelystä, ja kaikki tehdään rakkaudesta lajiin. Oon enemmän saanut hienoja kokemuksia ja uusia ystäviä siellä.” (Linna, 2023).

Monarin sijainti on Keski-Pohjanmaalla Kannuksessa, joka on päälle 5000 ihmisen kunta. Satojen kilometrien säteellä paikka on ainutlaatuinen, eikä Pohjois- ja Keski-Pohjanmaalla ole keikkapaikkoja liiaksi, varsinkaan sellaisia, joihin pääsevät mukaan myös alaikäiset. Myös Anssi Landin näkee Monarin kaltaisten keikkapaikkojen olemassaolon äärimmäisen tärkeänä. Hän toteaa Monarin toiminnan olevan täysin omaehtoista ilman, että kukaan ulkopuolinen käskisi tekemään yhtään mitään, ja on huomannut, että Monarin kaltaiselle paikalle on ollut tarvetta kyseisellä seudulla. (Landin, 2023).

8.3 Monarin tulevaisuus

Tällä hetkellä Anssi Landin näkee Monarin toiminnan jatkuvan kovalla sykkeellä eteenpäin. Hänen mielestään talon tulevaisuus tuntuu pääosin valoisaalta, mutta uhka Monarin tilojen säilyvyydestä huolestuttaa: ”Ensi vuonna on tulossa isompi ulkoinen remppa, joten hieman hirvittää heitetäänkö meidät sitten kartanolle, kun talo onkin ihan mintissä. Että nyt punkkareille potku perseelle ja lähtekää muualle valtamaan meidän tiloja ja rähiköimään”. (Landin, 2023).

Monarin toimintaa tullaan tulevaisuudessa tuomaan enemmän esille tekeillä olevan dokumentin julkaisemisen kautta. Dokumentissa haastatellaan Monarilla soittavia bändejä, Monari ry:n jäseniä sekä siinä kuvataan kokonaisvaltaisesti ja autenttisesti sitä, mitä vanhan ja jylhän rakennuksen ulkoseinien sisäpuolella oikeasti tapahtuu. Milja Linna sekä Sebastian Porkamaa vastaavat dokumentin kuvaamisesta, ohjaamisesta ja editoinnista. Milja kertoo idean synnystä seuraavin sanoin:

”Idea dokumentin tekemisestä lähti siitä, kun mietin Monarilla ollessani, että siellä tapahtuu paljon kaikkea randomia ja se on niin oma maailmansa, että olisi hienoa dokumentoida se ja saada tallennettua ajan kuvaa, koska ikinä ei tiedä tuleeko se olemaan pysyvää. Anssi innostui ajatuksesta, ja ehdotin Sebastian Porkamaata mukaan, joka innostui siitä myös. En oo ikinä tehnyt elokuvaa ja dokumenttia, ja ajattelin ettei se voi nyt olla niin kovin vaikeaa, mutta kahden vuoden aikana tullut nöyrytä siihen, ettei se olekaan niin helppoa. Mutkia ollut matkassa mutta se on ollut antoisaa, koska olen viettänyt niin paljon aikaa Monarilla ja dokumentoinut tapahtumia. On päässyt vielä syvemmin mukaan yhteisöön. Se on kohta valmis, jonka jälkeen alkaa editointiprosessi.” (Linna, 2023).

Kysyin haastattelussa Ansilta, mitä Monari ry tekisi, jos se saisi nyt 2000 euroa avustusrahaa toimintansa kehittämiseen. Anssi vastasi, että avustusraha käytettäisiin taiteen edistämiseen:

”Me haluttais graffitiseinä, koska meillä on ollut sellainen projekti, että haluttaisiin ehostaa Monarin pihapiiriä ja ottaa mukaan lisää visuaalista taidetta, koska Monarin kävijäkuntaa kiinnostaa mölyn ja musiikin lisäksi myös kuvataide ja valokuvaaminen. Toinen juttu mihin me laittaisimme rahaa olisi ulkolava, koska kesällä Monarin sisällä on usein järjestöjen tukalaa ja kuumaa. Myös bändikamujen sekä tekniikan päivittämiseen tarvitsisimme rahaa, esimerkiksi mikserin päivittäminen uuteen olisi todella hyvä sijoitus.” (Landin, 2023).

Meiningin ja soundin puolesta Anssi toteaa Monarin olevan kilpailukykyinen verrattaen esimerkiksi Tampereen Vastavirta-klubiin tai Helsingin Lepakkomieheen, mutta koska kaikki lipputulot menevät Monarilla soittaneille bändeille, ei toiminnassa juuri rahaa liiku.

”Näkisin että jos me pysytään aallonharjalla, eli Monarin toimintaan tulisi jatkuvasti nuoria tekijöitä sen sijaan että 40-vuotias harmaapartainen Anssi yhä buukkaisi kavereiden punkbändejä soittamaan, niin sanoisin paikan olevan yhtä tärkeä keikkaileville bändeille kuin mikä tahansa undergroundhenkinen keikkapaikka. Niin kauan kuin ihmisiä kiinnostaa keikoilla käyminen.” (Landin, 2023).

Lopuksi Anssi toteaa, että haluaisi yhdistykseen uusia ihmisiä, jotka astuisivat hallitukseen ja alkaisivat toteuttaa itseään. Monarilla olisi kuitenkin paljon halukkaita bändejä keikoille, hyvä tiimi taustalla, yleisöä ja ihan hyvin toimiva tekniikka. Anssi haluaisi yhdistyksen pikkuhiljaa uusiutuvan, ja kannustaakin nuoria ihmisiä tekemään ja osallistumaan:

”Yleinen viesti kaikille nuorille ihmisille, jotka musiikin tai muun taiteen kanssa puljaa: Ottakaa se, mikä on teidän.” (Landin, 2023).

9 Nykytoiminta

Kuva 13, Monarin bändi-ilta, Hautaustoimisto-yhtye, (19.5.2023, Jami Karjalainen).

Monarin bändi-iltojen (kuva 13) järjestäminen aloitettiin pitkän ajan jälkeen uudelleen suunnilleen vuonna 2012, jolloin Kannuksen Musiikin Harrastajat ry:tä, eli Kamua alettiin herättämään henkiin uudelleen. Kamun toiminta oli hiipunut 2000-luvun alussa, koska useat sitä pyörittäneet henkilöt olivat muuttaneet pois Kannuksesta. Yhdistykseen oli myös hankala saada uusia nuoria tekijöitä mukaan muun muassa siksi, koska yhdistyksen jäsenenä olemisen yksi kriteeri oli Kannuslaisuus. Näistä syistä vuonna 2020 perustettiin Monari ry. (Landin, 2023).

9.1 Monari ry

Monari ry:n perustivat vuonna 2020 Anssi Landin, Eemil Toikkanen, Riku Lauri ja Jami Karjalainen. Anssi toimi yhdistyksen puheenjohtajana vuoteen 2024 saakka, mutta nykyään Monari ry:n puheenjohtajana toimii Eemil Toikkanen. Monari ry perustettiin, jotta se houkuttelisi nuoria ihmisiä liittymään mukaan toimintaan (Landin, 2023). Kannuslaisuus ei ollut enää kriteeri yhdistyksen jäsenenä olemiselle, joten laajentamalla toimintaa se mahdollisti myös muiden paikkakuntalaisten osallistumisen. Yhdistykseen kuuluu jäseniä kannuslaisten lisäksi useista eri kaupungeista, esimerkiksi Kokkolasta, Kaustiselta, Jyväskylästä, Tampereelta ja Helsingistä.

”Me haluttiin nuorekas ja jopa hieman anarkistinen yhdistys, joka toimii Monarin toiminnan taustalla. Kaikki on ollut silkkaa voitonriemua siitä saakka.” (Landin, 2023).

Monari ry:n jäsenten rekrytoinnissa kyse oli siitä, että sana levisi tuttujen keskuudessa. Ihmiset, jotka olivat Monarin kaltaisesta yhteisöstä ja sen toiminnasta kiinnostuneita, ottivat yhteyttä. Monari ry:n jäsenenä oleminen ei vaadi kaikilta suurta aktiivisuutta, vaan siihen voi liittyä kaikki, jotka haluavat esimerkiksi ottaa osaa keskusteluihin, kokouksiin tai osallistua yhteisöllisiin tapahtumiin. (Landin, 2023).

Erilaiset näkökulmat ovat yhdistyksen toiminnan kannalta tärkeitä, ja yhdistykseen kuuluu esimerkiksi eri bändien jäseniä, musiikista kiinnostuneita ihmisiä sekä ulkopaikkakuntalaisia, jotka värittävät yhdistyksen toimintaa. Anssi Landinin toteaa, että Monari ry:ssä ei ole pelkästään niin sanottuja

”monaripunkkareita”, jotka ovat soittaneet kymmenen vuotta Monarin samalla treeniksellä punkkia, vaan ihmisiä hyvin erilaisista taustoista ja lähtökohdista. (Landin, 2023).

Nykypäivänä Monarin toiminta sekä bändi-iltojen järjestäminen jatkuu hyvällä vauhdilla eteenpäin. Bändi-iltoja järjestetään joka kuukausi, ja tapahtumiin riittää esiintymään jonoksi saakka innokkaita bändejä. Monarilla on käynyt soittamassa useita tunnettuja suomalaisia yhtyeitä, sekä jopa ulkomailta, Italiasta saakka. Monarin bändi-illoissa käyvää yleisöä riittää hyvin myös nykypäivänä, ja usein lippuja myydään yli 100 kappaletta illan aikana.

10 Pohdinta

Työni tarkoituksena oli alun perin tutkia underground-kulttuuria Suomessa, ja käyttää haastattelumateriaalia sekä Kannuksen monitoimitaloa vain osana kokonaisuutta. Tutkimuksen edetessä sain haastateltavien henkilöiden ansiosta kuitenkin niin paljon lisämateriaalia Monarin ja Keski-Pohjanmaan elävän musiikin historiaan liittyen, että se mahdollisti työn keskittämisen paikallishistorian tutkimiseen. Avainasemassa työssäni toimivat haastattelujen lisäksi haastattelemani henkilön, Anssi Landinin luovuttamat, arkistoidut Lestinjoki-sanomalehden artikkelit, joiden avulla pääsin syventymään Kannuksen underground-kulttuurin historiaan.

Koska tutkimuksenkohteena oli Keski-Pohjanmaan underground-kulttuurin lisäksi Monarin rakennuksen historia sekä sen tapahtumat, oli mielenkiintoista lähteä selvittämään, mistä saisin lisää tietoa rakennuksen eri vaiheista. Internetin kautta tietoa oli saatavilla todella vähän, mutta löydettyäni Suomen yksityisten oppikoulujen digitaalisesta matriikkelista Kannuksen yhteiskoulun, sain vuosilukuja ja joitain teknisiä tietoja haastattelussa kerrottujen tietojen tueksi. Haastateltavien kertomukset sekä digitaalisen matriikkelin tiedot täsmäsivät keskenään.

Varsinainen läpimurto rakennuksen historiantutkimuksessa tapahtui, kun haastattelemani henkilö, Anssi Landin löysi kotoaan kirjan, joka käsittelee

Kannuksen yhteiskoulun historiaa ja tapahtumia. Kirja on Raimo Petäjän kirjoittama koululaitoksen historiikki, joka kantaa nimeä ”Kannuksen Kukko Kiekasi”. Vuonna 1993 julkaistun kirjan avulla pääsin syventymään rakennuksen historiaan ja yhteiskoulun syntytarinaan, joka vei ensimmäiset tapahtumat jo vuoteen 1923.

Visuaalinen havainnollistaminen koostuu kuvamateriaalista, joka on kerätty useista eri lähteistä. Lähteitä ovat muun muassa digitaalinen matrikkeli, koululaitoksen historiikki, sekä arkistoidut sanomalehtiartikkelit. Toinen haastattelemistani henkilöistä, Milja Linna, luovutti minulle paljon kuvia Monarin bändi-illoista, jotka on otettu 2020-luvulla. Milja on kuvannut suurimman osan kuvamateriaalista, jotka sain käyttööni, mutta minulle luovutettiin myös tiedostoja, joissa kuvaajana toimii jokin muu henkilö. Osa kuvaajista on myös jäänyt tuntemattomaksi.

Haastattelemieni henkilöiden kertomukset, arkistoidut lehtiartikkelit, koululaitoksen historiikki, kuvamateriaali, sekä oma kokemukseni muodostavat työssäni kokonaiskuvan Kannuksen monitoimitalon toiminnasta, historiasta ja nykyisyydestä. Näiden kaikkien materiaalien ansiosta sain muodostettua aikajanan Monarin tapahtumille. Rakennuksen historiaa tutkimalla käy ilmi, että Kannuksen monitoimitalo on kulttuurihistoriallisesta näkökulmasta erittäin arvokas rakennus, jota tulisi suojella myös tulevaisuudessa.

10.1 Monari on innovaatio itseohjautuvuusteorian näkökulmasta

Kun pohdin itseohjautuvuusteorian kolmea psykologista perustarvetta, näen kaikkien niistä toteutuvan Monarin toiminnassa. Omaehtoisuus tarkoittaa vapautta sekä lupaa toteuttaa itseään haluamallaan tavalla, ilman että ulkopuoliset toimijat sanelevat tekemistä. Elävän musiikin yhdistys Monari ry määrittelee tiettyjen sääntöjen raameissa sen, millaista tapahtumasisältöä Monarilla tehdään, ja millä tavalla. Näin ollen voin tehdä johtopäätöksen tutkimusmateriaalin perusteella siitä, että Monari toimii omaehtoisesti. Säännöt, joihin viitataan, eivät kuitenkaan kumoa ajatusta omaehtoisuudesta: sääntöjä ovat esimerkiksi lainmukaisten tapahtumien järjestäminen, joka vaatii

kaupungilta hankitut luvat, sekä yleiset lakiin nojautuvat periaatteet. Monari ry on myös itse laatinut omia sääntöjään ja toimintatapojaan, joihin esimerkiksi sisältyy turvallisen tilan periaatteet, jotka varmistavat sen, että mahdolliseen syrjintään tai epäasialliseen käytökseen puututaan järjestäjien toimesta matalalla kynnyksellä.

Koska pienellä paikkakunnalla nuorille suunnattujen tapahtumien ja aktiviteettien kirjo on ollut niukempi, on se myös ruokkinut nuorisoa toimimaan itsenäisesti. Voin myös itse allekirjoittaa tämän edellä mainitun, pienen paikkakunnan kasvattina. Järjestimme bändimme kanssa välillä keikkoja Ylivieskassa itsenäisesti ja omaehtoisella tavalla. Yhteisössä tapahtumien järjestäminen oli mielekkäämpää, kun työtehtäviä jaettiin sekä jokainen osallistui toimintaan omalla tavallaan. Henkilökohtaisen motivaation lisäksi yhteisön jäsenet jakoivat samat intressit, jotka ajoivat eteenpäin yhteisön toimintaa. Koen saman ajatuksen tapahtuvan Monarin toiminnassa.

Keskeisin tutkimustulokseni on, että Kannuksen monitoimitalo sekä Monari ry ovat lähtöisin nuorten tekemästä sosiaalisesta innovaatiosta, jossa he ovat itse luoneet talon ympärille toimintaa, sekä omanlaisensa underground-kulttuurin yhteisön. Monari toimii eräänlaisena innovaatioalustana, joka tarjoaa tilan luovuudelle, itsensä toteuttamiselle, sekä kohtaamispaikan kulttuurista kiinnostuneille yksilöille.

Sosiaalinen innovaatio tarkoittaa jonkin uuden toimintatavan tai käytännön luomista, jolla pyritään parantamaan ihmisten hyvinvointia sekä yhteiskunnan kyvykkyyttä (Elomaa-Krapu, 2021). Monarin yhteisöllinen toiminta ja harrastusmahdollisuuksien tarjoaminen lisää ihmisten hyvinvointia Kannuksessa, ja näin ollen estää nuorten syrjäytymistä, sekä sosiaali- ja terveystalouden ylikuormittumista. Monaria voidaan pitää eräänlaisena henkireikänä.

10.2 Monarilla on tärkeä merkitys yhteisölle

Nyt kun olen tehnyt katsauksen laajemmin Suomessa olevan underground-kulttuurin historiaan tarkastelemalla Helsingin sekä Tampereen keskeisimpiä tukikohtia, olen päässyt tutkimaan mahdollisia yhteyksiä Monarin ja muiden omaehtoisten elävän musiikin esityspaikkojen välillä. Tutkimustulokset osoittavat, että samoja juurisyitä on havaittavissa; tarve on tilalle, jossa yhteisö voi toteuttaa toimintaansa ja taidettaan, sekä ilmaista itseään omaehtoisella tavalla.

Monarin nykytoiminnan syntytarinassa on yllättävän paljon samoja piirteitä, mitä esimerkiksi Tampereen Safety Pins fan clubissa (Karisaari, 2017, s.38) 1970-luvulla. Safety Pins- nimisen yhtyeen ympärille oli luotu fanikerho, jonka toiminta sai lopulta oman sijaintinsa elävän musiikin esityspaikkana Sammonkatu 6:sta, johon hiljattain kutsuttiin keikoille myös ulkopuolisia bändejä. 2010-luvun Monarin toiminnan aktivoituminen tapahtui melko samalla kaavalla, kun sana Monarista levisi nopeasti bändien ja yleisön keskuudessa, ja Monarille alettiin kutsua myös ulkopuolisia bändejä esiintymään.

Monarin toiminta on peräisin yksilöiden tarpeesta ilmaista itseään yhteisössä, joka ei rajoita toimintaa yhteiskunnallisten normien varjossa, eikä mikään ulkopuolinen taho sanele tai ohjaa sitä. Näin ollen yksilöt saavat vapauden toteuttaa itseään haluamallaan tavalla, samalla muodostaen vaihtoehtoisen tai jopa vastakulttuurillisen yhteisön. Kannuksen monitoimitalon toimintaa Monari ry:n entisen puheenjohtajan, Anssi Landinin sanoin voidaan kuvailla myös termillä ”anarkistinen yhdistys”. Se kuvastaa vastakulttuurillista ilmaisutyyliä, sekä asennetta, johon Monari ry:n jäsenet voivat samaistua: talon puolesta ollaan valmiita taistelemaan, mikäli jokin ulkopuolinen taho uhkasi sen olemassaoloa ja toiminnan säilyttämistä.

Täten voi myös todeta, että omaehtoisesti kulttuuria ja taidetta toteuttavien instituutioiden tarve näkyy edelleen ympäri Suomen monien eri tahojen toimesta. Underground-kulttuurin mahdollistaminen eri tilojen saatavuudella on selvästi yhä pinnalla ja keskusteluissa läsnä oleva asia. Suomalaisen

musiikkikulttuurin rikastuttamiseksi Monarin kaltaisten elävän musiikin esityspaikkojen olemassaolo on tärkeää.

10.3 Sukupolvia yhdistävä kaupungin kulttuurivaikuttamisen olohuone

Haastateltavien kertomuksista käy ilmi, että Kannuksen monitoimitalo yhdistää sukupolvia, ja toiminta siellä jopa siirtyy sukupolvilta toisille. Anssi Landin kertoo haastattelussa, kuinka hän on ensimmäisiä kertoja astunut Monarin tiloihin isoveljensä Lassin kautta, joka soitti All Surfaces-nimisessä yhtyeessä (Landin, 2023). Myös toisen haastateltavan, Milja Linnan isä, joka soitti Time Flies-yhtyeessä, on soittanut Monarilla nuoruudessaan (Linna, 2023). Useiden sattumusten kautta yhteisön jäsenet ovat löytäneet toisensa ja ystävystyneet. Tarinoihin liittyy vahvasti Monarin läsnäolo.

Lopuksi voin vielä todeta, että Kannuksen monitoimitalo on koko kaupungin kulttuurivaikuttamisen yhteinen olohuone. Monari ry tarjoaa nuorille mahdollisuuden vaikuttaa kaupunkinsa musiikkikulttuuriin, sekä olla mukana harrastustoiminnassa. Kyseessä on luovuuden ja itseilmaisun turvallinen tila, johon jokainen voi tulla omana itsenään ilman pelkoa siitä, että tulisi tuomituksi. On äärimmäisen tärkeää, että suomalaisessa musiikkikulttuurissa on sijaa myös vaihtoehtoiselle, yhtä tärkeälle underground-kulttuurille. *”Never stop Monari.”*

Lähteet

Kirjalliset lähteet

Elmu ry. (2024). *Elävän musiikin yhdistys Elmu ry.* <https://www.elmu.fi>

Elomaa-Krapu, M. (25.8.2021). Parhaat innovaatiot syntyvät yhdessä. *Inno-*
kylä. <https://innokyla.fi/fi/ajankohtaista/parhaat-innovaatiot-syntyvat-yhdessa>

Finto. (14.9.2018). Skeittipunk. *Suomalainen asiasanasto- ja ontologipalvelu.*

Hyvärinen, M. Suoninen, E. & Vuori, J. (2021). *Laadullisen tutkimuksen*
verkkokäsikirja: Haastattelut [sähköinen tutkimusaineisto]

Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto.

[https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/laadullisen-
tutkimuksen-aineistot/haastattelut/](https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/laadullisen-tutkimuksen-aineistot/haastattelut/)

Kannussaari, M. (19.5.2016). Kannuksen ent. yhteiskoulun / Monarin hyväksi.
Adressit.com. <https://www.adressit.com/kannuksenmonari>

Karisaari, M. (2017). *Punkkarin Tampere. Paikallisuus punkkareiden*
muistelukerronnassa. [pro gradu -tutkielma, Tampereen yliopisto].

[https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/100936/GRADU-
1492498847.pdf?sequence=1&isAllowed=y](https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/100936/GRADU-1492498847.pdf?sequence=1&isAllowed=y)

Kempainen, K. (14.7.2015). Valokuvateos paljastaa liekkeihin kadonneen
Kannuksen. *Yle.* <https://yle.fi/a/3-8129369>

Linna, E. (1998-1999). Time Flies Tribute Site. *members.tripod.com.*
<https://timeflies.tripod.com/bio.html>

Martela, F. (4.4.2014). Itseohjautuvuusteoria – Eli onnellisen elämän kolme
keskeisintä tekijää. <https://frankmartela.fi/tag/omaehtoisuus/>

Opetushallitus. (2024). Tekstiilikulttuurit ja minä. *Lukiodiplomiaineiden e-oppimateriaali*. <https://www.oph.fi/fi/oppimateriaali/tekstiilikulttuurit-ja-mina/2-alakulttuurit/vaatteet-mun-aatteet#>

Oranssi ry. (pvm. ei tiedossa). *Oranssi*. <https://oranssi.net>

Peipinen, V. (2009). KILL CITYSTÄ SATAMAAN – nuorten omaehtoisten tilojen helsinkiläinen perinne. *Oranssi ry verkkosivut*, 1–7. <https://oranssi.net/wp-content/uploads/2018/04/Vesa-Peipinen-2009.-Kill-Citystä-Satamaan-nuorten-omaehtoisten-tilojen-helsinkiläinen-perinne.0.pdf>

Peltokoski, J. (2022). Kulttuuriosuuskunta TRELUMU tuottaa elävää kulttuuria. *KSL Opintokeskus, TRELUMUN puheenjohtaja Nipa Nymanin haastattelu*. <https://www.ksl.fi/kulttuuriosuuskunta-trelmu-tuottaa-elavaa-kulttuuria-tekstivastine/>

Petäjä, R. (1993). *Kannuksen Kukko Kiekasi. Koululaitoksen historiikki: kansa- ja peruskoulu 1873–1993, yhteiskoulu ja lukio 1923–1993*, Kannuksen kaupunki.

Porra, J. (17.12.1943). Suurpalon jälkeen uuteen kouluun marraskuussa 1935. *Kannuksen yhteiskoulun lukuvuoden 1944–1945 vuosikertomus*.

Rytmimanaali. (pvm. ei tiedossa). *Elävän musiikin yhdistykset*. <https://rytmimanaali.fi/ura/elavan-musiikin-yhdistykset/>

Sakki, M. (1.3.2022). Välähdyksiä Helsingin Kallion anarkistisesta historiasta. *Kapinatyöläinen*, 1/17. <https://kapinatyolainen.net/2022/03/01/valahdyksia-helsingin-kallion-anarkistisesta-historiasta/>

Salmi-Niklander, K. (2008). Mikrohistoria- yksilö haastaa vallanpitäjät. *eNorssi – Opettajankouluttajien yhteistyöverkosto*. <https://www.retired.jyu.fi/enorssi/enorssi-verkosto/virmo/virmo-1/kashisnet/kasvatuksen-historian-tutkimus/mikrohistoria-yksilo-haastaa-vallanpitajat>

Saressalo, L. (8.4.2016). arvio valokuvateoksesta *Kotosin Kannuksesta*. tekijä Hanni, E. *Suomen Kotiseutuliitto*.

<https://kotiseutuliitto.fi/toiminta/kirjamakasiini/esittelyt-ja-arvostelut-2016/kotosin-kannuksesta/>

Sorjanen, A. (29.4.2014). Lepakon alku ja loppu. *Ylen Elävä Arkisto*.

<https://yle.fi/aihe/artikkeli/2014/04/29/lepakon-alku-ja-loppu>

Sorjanen, A. (7.10.2014). Lepakon monet kasvot. *Ylen Elävä Arkisto*.

<https://yle.fi/aihe/artikkeli/2014/10/07/lepakon-monet-kasvot>

Stranius, L. & Salasuo, M. (2008). Talonvaltaus liikkeenä - miksi squat ei antaudu? *Nuorisotutkimusverkosto. Verkkojulkaisusarja*, 6–36.

Time Flies. (31.12.2023). *Facebook*.

https://www.facebook.com/flaissit?locale=fi_FI

Urbaani Sanakirja. (20.4.2017). Moshpit. *www.urbaanisanakirja.com*

Yksityiskoulujen Liitto & Salminen, J. (2005). Kannuksen Yhteiskoulu 1924–1974. *Suomen yksityisten oppikoulujen digitaalinen matrikkeli*.

<https://www.yksityiskoulut.fi/yksityiskoulujenmatrikkeli/kannuksen.htm>

Yli-Annala, K. (1.4.2023). Viimeisin kulta-aika – Subjekttiivinen matka kuvataiteen vapaan kentän tiloihin ja tapahtumiin pääkaupunkiseudulla 2000–2020. *Kulttuurilehti Mustekala*.

<https://mustekala.info/teemanumerot/kaksikymmenta-vuotta-mustekalaa/viimeisin-kulta-aika-subjekttiivinen-matka-kuvataiteen-vapaan-kentan-tiloihin-ja-tapahtumiin-paakaupunkiseudulla-2000-2020>

Audiovisuaaliset lähteet

Haastattelut

Landin, Anssi. (2023). Haastattelu 26.11.2023. Kesto 37min.

Linna, Milja. (2023). Haastattelu 6.12.2023. Kesto 26min.

Lehtiartikkelit (jatkuu seuraavalla sivulla)

12.5.2016 ■ LESTIJOKI

MIELIPITEET, RUNOT JA KUVAT:
toimitus@lestijoki-lehti.fi
Lestijoki-lehti, PL 1, Valtakatu 9, 69101 Kannus
TEKSTARIT: 044 5741 505
Haluatko tekstariin kuvan? Lähetä teksti+kuva
sähköpostitse: toimitus@lestijoki-lehti.fi

LUKIJAN LÖYLYT

Monarin puolesta

inder

isesti täytyy löytyä heila, tämän sulaisen uskokenntätutkimusta. gen vuodattamiselle cen sana helluntai on

Varamieheltä erinomainen pakina, täyttä asiaa huumorilla höystettynä. Allekirjoitan. Me kaikki monarin käyttäjät ollaan tosi tyytyväisiä ja kiitollisia riittävästä ja hyvin toimivista tiloista. Meitä "muusikoita" siis bändit ja soittokunta monarilla treenaa n. 50 + muut tilojen käyttäjät mm. disco.

Tämänhetkisen tiedon mukaan saamme toimia tiloissa vielä elokuun.

Mihinkäs meidät sitten hädetään? Monarin tulevaisuudesta meille käyttäjille ei ole annettu mitään varmaa tietoa. Mielestäni kaupungin tehtävänä on tarjota edes kohtuulliset puitteet myös muun kuin urheilun harrastajille. Toki urheilu on erinomainen asia ja sillä saralla harrastajia on paljon, mutta toivottavaa olisi, että myös muu harrastus saisi huomiota osakseen.

Viranhaltijoiden ja päätäjien olisi nyt syytä miettiä, ihan oikeesti, asiaa vielä ennen päätöksen tekoa.

Toivon, että myös musiikki monarilla saa jatkaa, koska puitteet sen jatkumiseksi ovat olemassa.

Annetaan siis kaikkien kukkien kukkia!

Tätä toivoo Puhaltava rumpali
Oscu

Kannussaari, O. (12.5.2016). Monarin puolesta, *Lestijoki*.

Treenikaverit tapaavat Monari Rockissa

'80–90-lukujen kannuslaisbändit palaavat monitoimitalon portaille

KANNUS, Kati Kinnunen

Hollolaistunut **Sami Wirkkala** ei voi olla hymyilemättä katsolessaan Kannuksen monitoimitaloa. Sen portailla hän istuskeli 1980-luvulla monet monitoimitukset kerrat ja tunsi pienää kateuden pistoksia, kun naapurihuoneen pojat soittivat paremmin, muka. Se pisti treenaamaan entistä kovemmin ja piti niin hänet kuin monet muut kannuslaisnuoret pois kaduilta. Joku tyttö saattoi notkia treenikämpän liepeillä, mutta samassa rakennuksessa soundiaan hionee Second Flashin kaverit huolehtivat siitä, että Wirkkala ja muut siihen aikaan bändeissä soittaneet saivat loppujen lopuksi kasvaa kohtuullisen turvallisessa ympäristössä.

VIIKON PÄÄSTÄ YHDESSÄ LAVALLE

Wirkkala lähti monarin portailla maailmalle 1994, opiskeli ja sai viime syksynä liikunnan ja terveystiedon opettajan paikan Lahdesta.

Takaraivossa on kuitenkin jo vuosia tykittänyt ajatus vanhojen treenikavereiden kokoamisesta yhteen. Alkukeväästä hän ja kannuslainen **Matti Puranen** päättivät, että nyt jos koskaan.

Viikon päästä perjantaina monitoimitalon portailla

Tutut portaat. Sami Wirkkala lähti Kannuksen monitoimitalon portailla maailmalle toistakymmentä vuotta sitten. Ensi viikon perjantaina entiset bändikaverit kokoontuvat jälleen monarille treenaamaan, ja lauantaina MenoMonon takapihasta tulee musiikin ja muistojen kohtauspaikka.

istutetaan jälleen ja Valtakadun varrella raikuu musiikki, kun bändiläiset valmistautuvat nousemaan vuosien jälkeen lavalla.

Lauantai-iltapäivästä lähtien MenoMonon takapihasta tulee musiikin, muistojen, kannuslaisbändien ja heitti aikanaan fanittaneiden kohtauspaikka.

– Ammatikseen ei soita kai kukaan. Osa porukasta ei ole sen '80-luvun jälkeen soittanut ollenkaan, ja monelle kynnys oli ehkä vähän liiankin korkea lähteä soittamaan, mutta ainakin kuusi bändiä on ilmoittautunut mukaan, kertoo Wirkkala ja olettaa, että viime tingassa soittimensa virittää vielä muutama muukin porukka.

ELÄMYS SYNTYY TUNNELMASTA

Wirkkala laskeskelee, että Kannuksessa soitti 1980–90-luvuilla kymmenkunta bändiä. Näistä Thunder,

Second Flash, Plush, Pulsate, Superseecat ja Warsta ovat palautelleet mieleen biisejä, joita aikanaan veivattiin tuhansia kertoja. Tapahtumaan olisi vielä haluttu saada ainakin Chapel, R.O.T., C.C. Hammer ja Pathetic, jota Wirkkala piti aikanaan "maailman kovimpana" bändinä.

Hän itse soitti Thunderin, Superseecat ja Pulsaten riveissä.

Rakkaus musiikkiin on

säilynyt, mutta opiskeluiden ja työn myötä soittaminen on jäänyt vähemmälle.

– Edessä onkin vielä armoton treenaaminen, hän nauraa.

– Yllättävän hyvin biisit ovat syöpyneet mieleen, toteaa Wirkkala, joka oli vähän toisella kymmenellä Thunderissa soittaessaan.

– Monari kai liittyy jotenkin itsenäistymiseen. Se oli paikka, johon kaikille ei ollut asiaa ja jonne olivat omat avaimet. Ei siellä ihan öitä vietetty, mutta melkein.

Puhetta on ollut tapahtuman taltiointista, mutta lauantain bänditapaamisessa ei ole kyse siitä, että yleisölle tarjottaisiin musiikillisia huippuelämyksiä. Elämys syntyy tunnelmasta: siitä, että Kannuksessa vielä asuvat ja täältä pois muuttaneet kokoontuvat yhteen soittamaan ja muistelemaan.

Wirkkala toivoo, etteivät hän ja Purasen Matti ole ainoita, jotka haluavat kuulla, mitä kuuluu esimerkiksi **Fermin Tuomakselle**, **Kannussaaren Kimille**, **Kattilakosken Kyöstille**, **Kauppiilan Hannulle**, **Kumpulaisen Janille**, **Moisison Samille**, **Katilan Janille**, **Mämmiin Eerolle**, **Passojan Teemuille**, **Ryhäsen Petrilille**, **Poutun Petrilille** ja **Yli-Korpelan Juhalle**.

Kinnunen, K. (17.7.2008). Treenikaverit tapaavat Monari-rockissa. *Lestijoki*.

KESKIVIikkONA 30. PNÄ SYYSKUUTA 1998

LESTINJOKI

Antti Siipo ja Jani Katila pistivät parastaan laulamalla "punkkia".

Vieraillo oli hauskaa katsellessaan bändien hultvontta menoa.

KILJU sai KAMU:t juhlimaan

Kannus
Suvi Koskenmaa

Kannuslaisten bändien yhteisen KILJU! cd-levyn julkaisua juhliittiin lauantaina hieman jälkijunassa. Levy on nimittäin ollut kaupoissa jo useamman viikon ajan. Paikallinen musiikki onkin innostanut levyn ostajia, sillä KILJU! cd:t on myyty jo nyt lähes loppuun. Lauantai oli Kannuksen musiikin har-

rastajille eli KAMU:lle samalla pikkujoulu levyn julkistamisen lisäksi. Paikalle oli kutsuttu KAMU:n johtokunta, levyllä soittavat bändit, muutamia KILJU! -tapahtumasa avustaneita henkilöitä ja tietysti jokaisella sai olla kainalossaan seuralainen.

Dingo piipahti juhlissa

Jylhän partiomökillä pi-

detyn juhlan ohjelmistoon kuului pöydän antimien ohessa musiikista nauttiminen. Levylläkin soittava SNAFU sai kunnian avata illan musiikkipuolen. Jatkosta vastasi toistaiseksi nimetön bändi, joka myöskin löytyi tuoreelta levyiltä. Meininki partiomökillä sen kun kiihtyi yötä kohden, sillä paikalle saatiin myös Dingo ja Metallica vetämään muutama biisi kuitenkin hieman eri kokoon-

panossa kuin nuo yhtyeet on totuttu näkemään. Entinen kannuslainen yhtye Ten Times Act veresti myöskin muistojaan soittamalla muutaman biisin.

Maittava tarjoilu

Antti Jakolan mukaan KAMU halusi tehdä tilaisuudesta yksityisen, koska tarkoituksena oli tehdä illan tarjoilusta mahdollisimman

maittava. Kustannukset olisivat nousseet pilviin avoimissa juhlissa. Turhaan ei järjestäjät olleet tarjoiluun panostaneet, sillä juhlaväen suut näyttivät kääntyvän sitä leveämpään hymyyn mitä pitemmälle ilta kului. Jäämme odottelemaan KAMU:n seuraavaa siirtoa paikallisen nuorison iloksi.

Koskenmaa, S. (30.9.1998). KILJU sai KAMU:t juhlimaan. *Lestinjoki*.

NUORTEN SIVU

All Surfaces on isona lomittaja, norsunkouluttaja ja moponvirittäjä

Kannus
Sivi Koskenmaa

Kun All Surfaces perustettiin viime vuoden keväällä, sen nimi oli Fake. Suomen nuorisoin ikimästä työhjelmasta Jyrkistä kuitenkin pullatti ulos saman niminen yhtye ja pojat joutuivat vaihtamaan All Surfacesin. Bändi koostuu kannuslaisista nuorista, Ville Torrbacka 18, Janne Högbäcka 16, Lassi Landin 17, ja Ilkka Torvikoski 17.

Viime marraskuussa bändiltä ilmestyi omakustannelevy, jota levitettiin lähinnä kavereille ja muutamille levy-yhtiöille. Skeittipunkkia sisältävä levy sai mukavan vastaanoton, vaikka Poko Recordsista kehoitettiin vaihtamaan suomen kieleen.

Tyttö-pokahommaa

Sanoitus- ja sävellysjupa-kasta vastaa Janne Villen avustuksella. Biisit tehdään kuitenkin yhdessä lopullisesti valmiiksi. Janne mukaan sanat kertovat välillä mistä sattuu.

-Ennen niissä ei ainakaan ollut mitään järkeä, välillä ne kerto enemmän semmosesta tyttö-pokahommasta, mutta ehkä ei enää.

Musiikkia tehdään omaksi iloksi ja kehitystäänkin on vuodessa tapahtunut.

-Voi herranjumala, kun ajattelee sitä viime vuoden KILJU:n keikkaa..., kyllä me nyt ollaan vähän parempia, Ville vakuuttaa.

Biisit ovat poikien mukaan monimutkaisempia ja parempia nykyisin. Yhteisointo on myös saatu pelamaan.

All Surfaces panostaa kesän aikana tehtävään levyyn ja sitä myöten olisi tarkoitus soada bändi levy-yhtiön listoille.

Lassi käärittiin mattoon

Pojat tutustuivat toisiinsa jo autuana lapsuudessa.

-Mää muistan, kun Ville kiusas mua silloin, mää oli viis vuotias ja Ville seittämän, Lassi tilittää.

-Mää haukuin sitä jästipääks, Ville lisää hykerrelleen.

Bändin väliset suhteet ja roolit ovat selvät, kun poikia vähän aikaa katselee. Itse he eivät sitä välttämättä myönnä, vaikka Ville mielellään tituleeraa itseään poikien isäihmoksi. Viisaus, huumori ja ns. veitikkamaisuus erottavat roolijaossa.

-Kyllä me tapellaan ja yleensä ne on Janne ja Ville, jotka ottaa yhteen, Lassi kertoo.

-Sitte me jätetään aina kahdestaan tilne miettiin, että vieläkö on bändi kassassa, Ile naureskelee.

Lassilla lienee traumaattisimmat kokemukset bändikavereistaan.

-Me käärittiin Lassi keran mattoon ja teipattiin kiinni. Sitte me jätettiin se monarille ja lähetettiin meeneen, Ville muistelee.

-En mä kyllä ees suuttu-

nu hirveesti, Lassi lisää.

Karmeet Piippolan muistot

Keikoilla pojat käyvät nykyään melko tiuhaan. Viime viikonloppuna pyöräytettiin kaksi keikkaa ja lisää on tulossa. Makeimmat keikkafiliksot bändi saa yleisön reaktiosta.

-Jos on porukkaa ja ne baalaa, on kivaa meilläkin.

Karimeimmat keikkakokemukset ja samalla myös koomisimmat on saatu Piippolasta.

-Se oli niin kamalaa, kun

me mentiin sinne niin muksaaja vittuli ensin koko ajan, kun laitettiin kamoja. Sitte me saatiin soitaa vain neljä biisiä ja siijä tuli repiin piuhoja irti. Kun mentiin ulos, meinattiin saada turpaan heti. Ois kiitos pitinyt olla pitoottitakki ja farkut jalassa. Niin, että kiitos Piippolan nuorille, Janne ja Ville tiivistävät.

Ruotsalaiset tajuaa punkkia

All Surfaces uskoo ruotsalaisten punkin tunteeseen. Se ilmenee jo Poko

Recordsin kommentista bändin kielivalinnasta.

-Ruotsistahan ne kaikki kovat tulee, pitäis lähettää sinne jonnekin levy-yhtiöön levy, jos aikoo oikein pinnalle päästä.

Musiikkolämän lisäksi pojat kuluttavat aikaansa koulunpenkillä ja toiset oloneuvoksina. Ilkka ja Lassi opiskelevat, Ville toimii joka paikan höylänä ja Janne pyrkii Kauhajolle opiskelemaan musiikkia. Tulevaisuuden haaveet keskittyvät mielenkiintoisiin kohteisiin.

-Mää haluaisin olla lomittaja, lehmät on niin kivoja ja ois mukava levittää paskaa pelolle, Ville toteaa.

-Jannesta vois tulla norsunkouluttaja tai sirkustahti, Ville lisää.

Lassi puolestaan toivoisi tulevaisuuden moponvirittäjäksi. Ile sen sijaan haluaisi olla tekemisissä musiikin ja musiikkivideoitten kanssa.

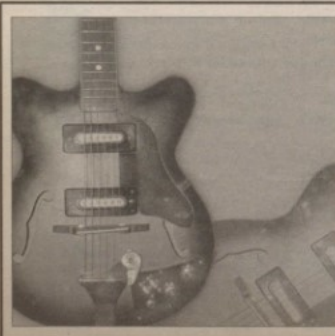
Saksofoni messiin

Musiikkipuolen tulevaisuus bändillä näytää valoisalta. Kesällä olisi tarkoitus västää levyä.

-Se tulee olemaan sellainen, jolla ois mahdollisuus päästä levy-yhtiöön. Ehkä mukana on joiain erikoisempia soitimiakin kuten saksofoni, Janne paljastaa.

-Lauluun ja monipuolisuuteen tullaan satsaamaan.

Niinpä niin, ei aina musiikkia vaan elämää varten. Sopivassa mittakaavassa tietenkin.

Kannus
Eino Kurkkola

Kannuslainen bändi Second Flash on julkaissut kolmannen pitkäsoittolevynsä. Levyn julkistamiskiekkia oli perjantaina Taiteiden yössä. "Onnistuessaan yhä vaarallinen" levy sisältää yhdeksän uutta, rentoa kappaletta. Bändin edelliset levyt ovat ilmestyneet vuosina '88 ja '91.

-Tämä levy syntyi vaivattomasti. Rento projekti, toteaa yhtyeen toinen solisti Kyösti Kalliokoski.

Onnistuessaan yhä vaarallinen

Tämäkin levy noudattaa bändin jo tutuksi tullutta tyyliä. Suurin osa levyn kappaleista on leppoisa suomirockia, mutta kyllästymään ei levyä kuunnellessa pääse. Sanoituksissa on muistettu niin entisiä tyttöystäviä kuin Kokkolan valojakin.

Syntyneestä jäljestä huomaa, että bändillä on jo pitkät juuret. Kuten Kalliokoski itsekin sanoo, heidän musiikkinsa ei mene mihinkään trendiin, joten oman lokeroon asettaminen musiikille on vaikeaa. "Onnistuessaan yhä vaarallinen" maistuu varmasti enemmän aikuisen maakuun.

Koskenmaa, S. (12.6.1999). All Surfaces on isona lomittaja, norsunkouluttaja ja moponvirittäjä. *Lestinjoki. Nuorten sivu*, 16.

Ilpo, Tuomas ja Arto kohti Seinäjokea Chapel tyylitteli loppukatselmukseen

Paikkakunnan oma progressiivinen lupaus, Chapel, tyylitteli itselleen jatkopaikan Vaasan läänin bändikatselmuksen aluekarsinnassa Kannuksessa viime sunnuntaina.

Toisena bändinä jatkoon Kannuksen kisasta ehdotetaan lappajärveläistä Filthy Asses -ryhmää, joka hämmästytti paikallaloiteita virtuositeetillään.

Vuositain järjestettävän Vaasan läänin bändikatselmuksen aluekarsinta järjestettiin Mattilan koululla. Paikalle oli saapunut yhdeksän yhteyttä, ilmoittautuneita oli muutama enemmän. Yleisöä oli myös varsin mukavasti, noin 170 henkeä.

Yhtyeiden taso, ikärajamme ja soitama musiikillinen tyylisuunta poikkesi laidasta laitaan. Rock-kisan järjestäminen tuntui juuri tänään vuoksi hieman epäilyttävältä.

Valiitavasti vain jollakin tapaa jyvät olisi karsittava ja kilpailuyhteisönä kilpailu, vaikkakin katselmuksen nimellä, on ainoa tunnettu vaihtoehto.

Tuomariradilla ei siis aikaa setelmää ajatellen ollut lainkaan helppo tehtävä. Kuitenkin sen tekemä valinta on taustasi oikea

ja nappiin valittu, siitä ei liene kukaan paikallaolijalla valittamista.

PROGEE JA HEVII

Periaatteessa Seinäjoen loppukisaan täytyi lähettää vain yksi yhtye, mutta raati päätyi puheenjohtajansa "Köppä" Kattilakosken suulla ehdottaa kahden, eli kannuslaista Chapelia ja lappajärveläistä Filthy Asses -yhteyttä.

Molemmat bändit eroavat tyylillisesti aika tavalla. Chapel soittaa hillityn tyylitetyä, progressiiviseen rockiin viittaavaa musiikkia, kun taas "Ikkaiset ässä" hilluvat melodisen heävyn, "Rainbow -lingalla".

Jatkoon karsintaja yhteyttä yhdistää soitosta painantunut kokemus ja ammattitaito. Ässien kitaristi Tuomo Övermark oli kisan ehdoton virtuoosi, bändin voittoa kunniaksi esittämään Rainbown Spotlight sekotettuna Säikkjärven polkkaan sai paikallaolijat lähinnä haukkomaan henkeään.

Eikä Tuomo -pojan soitanta ollut typerää "yngwiepalkointa" vaan täydyt asiaa. Luonnollisesti jäi aina epäilyttämään onko tekninen nopeus se pääasia,

Kausitilaisen Punaisen Torin pojat Lasse Patana (vas) ja Pasi "Rossi" Pollari esittivät suomirokkia.

B.B. King voittoa Gary Mooren, vai...

Övermark palkittiin luonnollisesti myös parhaana kitaristina. Ässien korkealta ja kovaa laulanut solisti Timo Kotipelto sai niinkään oikeutetusti parhaan vokalistin titeelin.

TUOMAALLE JA KIMILLE KUNNIAA

Chapelin cool-lavashow miellytti tuomaristoja. Basisti-kokkeinsoitaja Tuomas Koskela sai ansaitun parhaan bäsistin kunniamaininnan.

Tuomaristo kiiteli myös laulavaa rumpalia Arto Polvikoskea. Virtuosoakitarasta Chapelin osalta vastasi Eskolan kovin keppittäjä Ilpo Hakari.

Rumpalokunniamaininnan sai tutusti Kim Kannussaari, joka

tälläkertaa hoiteli kannuslaisten Warsta -yhtyeen pannuhuoneita.

Kannuslaisista bändeistä mukana olivat vielä Reigh, Pulsate, Caprice ja R.O.T. Kaustiselta oli mukana Punainen Tori ja Kälviltä Overlord, joka muuten oli pakannut mukaansa myös oman yleisön.

Lestinjoki. (22.3.1990). Chapel tyylitteli loppukatselmukseen, 7.

Marssi vaihtunut rockiksi

Himangalla on järjestetty kuutena vuotena rauhanviikolla marssitapahtuma. Tänä vuonna rauhanviikon ja nuorisoviikon sattuessa päällekkäin muutettiin marssi rauhan rockiksi. Roiman talolla oli viisi nuorisobändiä lähipaikkakunnilta esiintymässä.

Rauhan rock aloitettiin Kaarisemän veljesten lyhytelokuvalla. Sen jälkeen pääsivät nuoret esittämään ohjelmaan. Konsertin aloitti illan nuorimmista soittajista koostuva yhtye Reigh.

Kannuslainen yhtye on ollut kasassa vasta puolisen vuotta. Siinä esiintyivät Junnu Kotila (kitara ja laulu), Jani Lindvall (rummut) ja Kimmo Autio (basso ja taustalaulu).

Kannuksesta tuli myös Warsta yhtye, joka toimii jo toista vuotta. Warstan kokoonpanossa ovat Kim Kannussaari (rummut), Teemu Passoja (kitara ja laulu) ja Jani Kumpulainen (basso).

Ylivieskalaisessa yhtyeessä soittaa rumpuja kannuslainen Kim Kannussaari. Mind Trip kuului illan tasokkaimpiin esiintyjiin.

Kolmaskin bändi tuli Kannuksesta, Pulsate. Yhtyeessä soittavat Sami Wirkkala (laulu ja kitara), Jani Autio basso ja Teemu Passoja (rummut).

Ylivieskalais-kannuslainen yhtye Mind Trip on soittanut yhdessä kuukauden ajan. Bändin jäsenillä on kuitenkin takanaan vankea kokemus, jonka huomasi esiintymisestä.

Mind Tripiin kuuluvat Olli Linna (kitara ja laulu), Esa Linna (basso ja taustalaulu), Tomi Korhonen (kitara) ja Kim Kannussaari (rummut).

Illan viimeisenä esiintynyt Capricen soittajat tulevat Toholammilta, Kannuksesta, Himangalta ja Kälviltä. Toista vuotta toimivassa bändissä ovat mukana Jukka Hovila (basso ja laulu), Mika Hietämäki (kitara), Petri Salonen (rummut) ja Jari Ojala (kitara ja laulu).

Tilaisuuden järjestäjinä toimivat Himangan Rauhanpuolustajat, Demokraattiset nuoret, kunnan nuorisolautakunta ja urheiluseura Roiman nuorisoyhdistys.

Lestinjoki. (1.11.1990). Marssi vaihtunut rockiksi, 6.

Torstaina 31. pñä tammikuuta 1991

LESTINJOKI

9

Timo Roiko-Jokela sai kunniatehtäväkseen viikkä diskon käyttöön eli leikkata nauhan. Nuorisiohjaaja Teppo Liedes avusti häntä.

Sadat kannuslaiset tulivat lauantaina testaamaan uudet disko-tilat. Omaperäisen tilan suunnittelun takana ovat osittain nuoret itse.

Kannuksessa hyvät tilat nuorilla

Disko jyrähti liikkeelle

Kannuksen monitoimitalon disko-tilat vihittiin lauantaina käyttöön. Kannuslainen musikkipöytä Timo Roiko-Jokela suoritti vihkimisen virallisen puolen eli leikkasi nauhan polkki. Sen jälkeen nuoret olivatkin pääosassa ja testasivat uuden diskon.

Kannuslaiset nuoret on huomioita hyvin. Monitoimitalo on remontoiu heitä ajatellen ja remonttia jatketaan tulevaisuudessakin. Lauantaina otettiin "virallisesti" käyttöön uudet tanssitalat ja nuorisotoimisto järjesti tiiskön.

Tila on suunniteltu yhdessä nuorten kanssa, joten se myös omakuttiin hyvin. Diskosta on ommistettu luomaan viihtyisiä ja nykyaikainen. Seinien alacolat on maalattu tumman punaisella ja niihin on tehty graffiteja. Yläosat ja katto ovat tumman sinisiä.

Disko-laitteistoin ja valoihin on käytetty rahaa noin 50 000 markkaa. Kustannuksia on alkietty hankkimalla osan niistä käytetyinä.

Lauantai-ilta Top Throb -disko vastasi ohjelmasta. Kannuslaiset bändit Reigh ja Spinal cord pääsivät myös lavalle. Jatkossa diskoja järjestetään pari kertaa kuukaudessa. Järjestö ja koululaiset voivat pitää iltoissa omia diskoja.

Tiloihin voidaan ottaa sisään 300 henkilöä. Lähtäköina aloitetaan muorisokahvilan tekeminen. Sen valmistuttua voidaan henkilömäärä lisätä viiteen sataan.

Lestinjoki. (31.1.1991). *Disko jyrähti liikkeelle*, 9.

KESKIVIKKONA 29. pñä MARRASKUUTA 1995

LESTI
NUORTI

Kalma on Kannuslainen kolmen miehen bändi, jonka ensimmäinen virallinen parkaisu tapahtui syyskuussa 1991. Alun alkaen mukana ovat olleet Jani Katila ja Jouni Haapalehto, ja myöhemmin mukaan tuli Ville Torrbacka.

Jani Katila on bändin vanhin, 19 vuotias, ja hoitelee laulun ja kitaran. Jouni ja Ville kuvailivat Janin bändin pääksi. Heidän mukaansa Jani hoitaa hommat ollen joskus hupaisella päällä ja joskus täys palikka, varsinkin biisejä tehdessään meinaa huumorintaju loppua. 15-vuotias Ville soittaa rumpuja, ja hänet kuvailtiin bändin sydämeiksi ja rämäpääksi ja omalla tavallaan inspiroivaksi. Jouni, joka on 17-vuotias, laulaa taustat ja soittaa bassoa. Jouni on Villen ja Janin mielestä mystinen mies jolla on paljon mielipiteitä, joita hän ei ilmaiseksi sano in vaan teoin.

Bändin nimi oli ensin Kooma, mutta joku tiesi kertoa sen nimisen kokoonpanon jo olevan, joten muutaman kirjaimen muutos katsottiin aiheelliseksi. Kalma nimi vain yksinkertaisesti pyörähti jostain. Los Poslinos-nimikin käväisi mielessä, mutta se ei oikein ollut sopiva.

Alkuajoina Kalma harjoitteli todella ahkerasti, koska yhteensoitto kangerteli. Tällä hetkellä keskitytään enemmän biisien tekemiseen, joita onkin ihan riittävästi. Joku tulee biisin kanssa, ja yhdessä sitä aletaan muokkaamaan kunnes kipale saa lopullisen muotonsa, joskus se merkitsee biisin muuttamista aivan toiseksi. Masennus ja tuhrautuneisuus ovat sikäli hedelmällisiä olotiloja, että niistä Jani kertoo armentavansa sävelet parhaisin kappaleisiinsa. Villen ansiosta tuotanto on viimeaikoina tullut aika punktahtavaksi. Sanoituksista Jani toteaa, että niillä ei ole heille niin suurta merkitystä, koska he eivät halua tunkaa lyriikkoihinsa maailmankorumpuunsa tai muuta vastaavaa viestiä. Pojat ovat myös keksineet musiikkilajilleen oman nimenkseen, sarjakavamattali.

Keikkoja on noin kerran kuukaudessa, ja useimminkin Kalma esiintyy. Bändiä pojat markkinoivat kasetteja lähtelemällä, eli joskus poikivat keikkoja. Silloin tällöin on yritetty harrastaa bändivahtoja, eli toiselle hommataan Kannukseen keikka, ja Kalma puolestaan soittaa sen seudulla. Idean toimivuuden kanssa on kuitenkin useimmiten ollut vähän niin ja näin. Paikkoin Kalmalla on keikka Kannuksessa, mutta enemmän he pyrkivät esiintymään muualla, jollain ei tulla läisomaan tuttuja lavalla vaan mielenkiinnosta itse musiikkia kokiain. Jokin aika sitten Toholammilla pidetyssä bändikisassa Kalma sai mielestään melko hyvän vastaanoton ja positiivista arvostelua, ja kritiikkiäkin kuuliin esimerkiksi rauhallisempien kappaleiden puuttumisesta. Asiaa onkin alettu korjata, balladi on työn alla.

Kalma on pojille lähinnä harrastus siinä mielessä, ettei kukaan heistä haavele musiikon ammatista. Kuitenkin he toivovat, että heidät otettaisiin vakavasti. Poikien periaatteena onkin se, että soittamisen pitää olla hauskaa.

Kalma kävi studiolla tekemässä kahdeksan biisin demon, jonka tekemisen Kannuksen kaupunki sponsoroi. Nyt he aikovat pommittaa levy-yhtiöitä demofilmiä levytysoppimukseen toivossa. Lopuksi Kalma haluaa esittää kiitoksensa nuorisosihteerille, joka on jaksanut ymmärtää heidän kaikkia onkkajaa ja auttaa heitä saamaan taloudellista tukea demon tekoon.

Kalma-kolmikko: Jani Katila, Jouni Haapalehto ja Ville Torrbacka.

Lestinjoki. (29.11.1995). *Kalma. Nuorten sivu*.

Skate & ska rules!!!

Näiden punkin alalajien nimeen vannoo myös uusi kannuslaisyhtye FAKE. Nelihenkinen bändi on ollut koossa puolisen vuotta, nykyisellä kokoonpanolla reilun kuukauden.

Biisit rakennetaan yhteistyössä. Tekstien aiheet ovat yksinkertaisia, niissä käsitellään elämään liittyviä tosiasioita. Aiheenkäsittely ei ole kuitenkaan tavanomaisen masentavaa, vaan biisi voi kertoa vaikkapa vesimelonin syömisestä!?

FAKE debytoi yläasteen salissa viime viikon torstaina ja palaute oli varsin positiivista. Eikä syyttä, sillä yhtyeen viestittämä positiivinen energia tarttuu kuulijaan jo muutaman minuutin treenikämppävisiitin aikana.

Keikkaa bändi heittää seuraavan kerran Mäkiraon-

Fake alkaen takaa vasemmalta Ilkka Torvikoski, Ville Torrbacka ja Lassi Landin. Keulilla laulusolisti Janne Högbäckä.

mällä perjantaina 5.6. Taidpäivien yhteydessä järjestettävässä ulkoilmatapahtumassa. Mukana ovat myös paikalliset S.N.A.F.U. ja

SOUL FX-yhtyeet. Tapahduma starttaa klo 21.00 ja sinne on vapaa pääsy.

Näitä bändejä kuullaan myös elokuun KILJU-festa-

reilla, mutta nyt tsekkaa alta FAKE-yhtyeen kuumat paljastukset yksinoikeudella ainoastaan ja vain Nuorten sivun naislukijoille...

Exclusive fact files

Ilkka

Torvikoski -basso

synt. aika: 240981

horoskooppi: vaaka

paras puoleni: olen rauhallinen selvinpäin

paha tapani: olen ärsyttävä

kännissä (eli erittäin harvoin...)

mielialusasuni: t-paita ja

bokserit (väritys jääköön

salaisuudeksi)

arvostan naisessa: laulutaitoa

Ville

Torrbacka -rummut

synt. aika: 061080

horoskooppi: vaaka

paras puoleni: olen kiva sälli

paha tapani: olen kova vittuilija,

kun sille päälle satun

mielialusasuni: tum. vihr.

bokserit, joissa on pieniä neliöitä

(neliöiden väristä ei tietoa)

arvostan naisessa: kaikkea mitä

hänenä löytyy!

Lassi

Landin -kitara

synt. aika: 030582

horoskooppi: härkä

paras puoleni: otan vittuilun

vastään kuin mies

paha tapani: tupakointi

mielialusasuni: tum. sin. pienet

kalsarit

arvostan naisessa: ulkonäköä ja

luonetta (järjestyksestä ei ollut

puhetta)

Janne

Högbäckä -kitara & laulu

synt. aika: 120683

horoskooppi: kaksoset

paras puoleni: olen hupanen

sälli, uskallan olla erilainen

paha tapani: olen yksinkertais-

ti paha

mielialusasuni: viin. pun.

bokserit

arvostan naisessa: mitä? mikä se

on?

Lestinjoki. (3.6.1998). Skate & Ska rules!!!, 9.

NUORTEN SIVU

nuorten sivu nuorten sivu
nuorten sivu nuorten sivu nuorten sivu

lestinjoki valtatie 18 p11 69101 kanno
toimitus@lestinjoki.kpnet.com

Ylimainostetut
rantaviivasi huutavat
kaupunkisi kelmujen laitojen yli

Minä kannan kaunistu
valhetta niskani
suolaissa juomissa ja
ne jotka etsivät jotakin, mitä
eivät itseään tiedä,
kompastuvat ja
rysähtävät
kateellisuuden vesirajaan.

- Riikka -

Paha paha maailma

Noora Pajalan novellista osa 1/2

Kakara itki aina vaan, ja Lauran teki mieli kuristaa se. Missähän sen äiti oli? Varmaan steriloimassa tuttia sen suuhun. Rannalla oli pitkistä aikaa muitakin, kuin Laura. Laura tunsi selässään auringon kuumuuden lisäksi erään vanhan naisen arvostelevan katseen. Hän varmaan luuli Lauraa lapsen kaitsejäksi. Kun nainen viimein poistui, uskalsi Laura puhua kiljuvalle lapselle. "Sä et tiedä, miten onnellinen oot. Sulla on lämpimät vaunut, joilla saa keikutellaan, ja ruoka työnnetään suoraan suuhun. Sulle ei oo aavistustakaan, miten huonosti jollakimulla voi mennä."

Ennen kuin Laura pujahti käyttävään hän syytti tupakan ja irroitti hiuksensa ponnarilta. Äiti ei ollutkaan kotona, joten Laura oli tehnyt kaiken turhaan. Hän tumpasi tupakan ja yksi raivokkaasti. Laitettuaan ponnarin takaisin ja paljastettuaan niin taas mustalla rajatut silmänsä hän luki pöydällä olevan viestin, joka ei voinut olla tarkoitettu kenellekään muulle kuin hänelle.

Laura
Menin kauppaan, ja sen jälkeen käyn yhden ystäväni luona. Lämmitä maka-

ronilaatikkoo. Ethän lähde mihinkään, ennen kuin tulen.

T: Äiti

Laura avasi jääkaapin oven. Sisällä oli makaronilaatikon lisäksi vain valot. "Ei paljoa valinnan varaa, vai mitä Miisa." Työnnettyään vuoan kissan eteen, Laura lähti jättien valot sisälle. "Ei niistä rahoista kuitenkaan tule penniäkään mulle, joten sama se," Laura ajatteli ollessaan jo ulkona.

Silmien alapuolelta oli iho rikki ja kajaali kirveli. Kipu edesauttoi kyynelten muodostumista. Valuvat pisarat tekivät raitoja paksuun puuterikerrokseen, joka peitti kaiken onnellisen, hymyn, naurun, laulun, kaiken. Mitä onnellista hänellä olisi ollut?

Kaksi vuotta sitten hänellä oli isä, äiti, koti, rahaa, ruokaa, kissa ja kaverit. Sitä tuli isän firmalle konkurssi ja isä auttoi itsensä pois tästä pahasta maailmasta. Koti myytiin ja äiti sanoi rahojen olevan loppu. Kaljalla se kuitenkin kävi ja ryypi itsensä täyteen. Kaveripiiri oli muuttanut. Eiväthän hevostytöt voi ymmärtää, että elämän potkiessa päihän ei parane yhtä nopeasti, kuin ponin potkun jälkeen...

KILJU! Kannuksessa

8. 8. lauantaina Kannuksen Kultarantaan vyöry paikallisten lisäksi suuri määrä ulkopaikkakuntalaisia musiikin ystäviä KAMU:n ja Nuorisotoimen järjestämään tapahtumaan. Paikalla oli kaikkennäköisiä ja -ikäisiä juhlijoita.

Innokkaimmat ja säästeliäämmät seisokselivat aidatun alueen ulkopuolella sulosoinnusta nauttimassa, sillä desibeilejä ei säästely. Järjestymiesten tiukasti valvovien silmien alta oli muutama ei- maksanut asiakaskin päässyt lipsauttamaan sisälle, mutta vain harva uskalsi koittaa tätä uhkarokkeaa yritystä kiinnijäämisen pelossa.

Festareilla esiintyi kaikkiaan 13 eri kokoonpanoa. Kuvassa Pimeä Puoli-yhtye Nivalosta.

Vasemalla Soul FX-yhtye Kannuksesta.

Suuremman luokan festivaalihenkeä paikalle toi kokkolalainen tatuointi koju, josta sai myös lävistyksiä. Samassa katoksessa sai myös hiukan lyhyempi kestoisia merkintöjä ihoonsa hennalla ja tämä yrittäjä oli kannuslainen. Molemmille riitti asiakkaita. Näkää näkeville oli hankittu jo edelliseltä vuodelta tuttu paikallinen pizzerian ruokapiste.

KILJUN! oheistuotteet menivät hyvin kaupaksi, T-paidat myytiin loppuun ja

KILJU! Gourmet cd-levy, joka sisältää jokaiselta kannuslaiselta bändiltä kaksi

kappaletta sai myös hieman suosion.

Lähipaikkakunnilta saapuneet bändit toivat mukanaan omia kannattajiaan jotka tutustuivat ennakkoluottomasti muidenkin yhtyeiden antiin. Kuumimmat soitajat saapuivat Turusta asti tyttöystävienä.

Sää suosi taas kerran, vaikkakin pieni tikkusade yllätti juhlaikseensa, mutta sekin oli vain omiaan viilentämään hikiä iltapäivää. Järjestysjärjittelyä säästettiin, vaikka illan viimeiset esiintyjät villitsivätkin väsymyksen tanssivien valtaamaan menoon.

Bändit '98

Fake, June Days, D4, Pimeä Puoli, Soul FX, Planet Love, S.N.A.F.U, Since November, Last-wagge, C3M, Barley Docks Barbe Q, Blues Blackmail, 86 Yoursself sekä Wolverines.

Tiina Poasila toi festareille kesän kuumimman hittituotteen; hennatatuoinnit.

Viisiatopainen kävijämäärä rikkoi väimevuotisen yleisöennätyksen ja yllätti tapahtuman järjestäjät postitiivistä. Väkeä oli paikalla kaikista lähikunnista. Kuvan neitokaiset ovat Kokkolasta.

LESTINJOKI • Torstaina 25. elokuuta 2005

Kim Kannussaari ja Tuomas Ferm keikalla kotikonnuilla

Ethel Suspenselle melodia on kunkku

Kannus

"Välittömästi sydäneläsa tuntuvaa musiikkia. Kaunista, vilpitöntä, harmonista ja tunnelmaltaan niin virheetöntä. - - Nämä kappaleet kertovat omaa kieltään myös siitä, kuinka hyvin tietyn tyylilajin perusasioista voi ammentaa kuulostaen silti omalta itseltään. Sekin toisaalta on pelkkä sivuseikka: kun joku tekee fiilikseltään näin rikasta musiikkia, kaikki muu on turhaa."

Näin innostuneesti hehkutti **Antti Luukkanen** heinäkuun Soundissa Ethel Suspensää. Ylistetyn demon takaa löytyy helsinkiläinen muusikkoviisikko, jonka juuret ovat syvällä Pohjanmaan mullassa. **Kim Kannussaari** (rummut, laulu) ja **Tuomas Ferm** (basso) ovat kotoisin Kannuksesta, **Juha Takanen** (kitara, laulu) Sievistä ja **Tomi Korhonen** (laulu, kitara) Ylivieskasta. Vain **Katariina Samula** (piano, laulu) on "aito" pääkaupunkilainen.

Ethel Suspense perustettiin vuonna 1998, tosin vain yhtä keikkaa ja yhtä nauhoitusta varten. Keikan ja nauhoituksen jälkeen yhtye siirtyi tela-

kalle, ja sekä laulaja Tomi että kitaristi Juha muuttivat joksikin aikaa Englantiin opiskelujen perässä. Uudelleen bändi kasattiin viime vuonna, kun molemmat biisintekijät huo-

masivat asuvansa samassa kaupungissa, eikä kumpikaan ollut vaihtanut kitaraansa kanteleeseen, kuten Tomi Soundin haastattelussa heittää.

Pohjalaisviisikko, Ethel Suspense, keikkailee perjantaina kotikonnuillaan Kannuksessa.

Korhosta ja Takasta lukuunottamatta yhtyeen kokoonpano on täysin uusi. Musiikin tekemisen motiivi on silti edelleen sama: Ethelille melodia on kunkku.

Bändin musiikkia on luonnehdittu powerpop-väritteiseksi alt.countryksi. Oman arvionsa Luukkasen ylistämästä tunnelmasta pääsee parhaiten tekemään huomenna perjantaina, jolloin Ethel heittää keikan MenoMonossa Kannuksessa.

Muun muassa Helsingissä ja Turussa tätä ennen keikkailleen Ethelin lisäksi iltaa on tahdittamassa All Surfaces, jonka rocksoundin takaavat kannuslaiset **Ville Torrbacka**, **Janne Högbacka** ja **Ilkka Torvikoski**.

Lestinjoki. (25.8.2005). *Ethel Suspenselle melodia on kunkku.*

Huolena arvokkaan Monarin kohtalo

Kannus-seura: Yksi mahdollisuus hakea rakennus suojeleluun

■ KANNUS
Marja-Leena Mattila

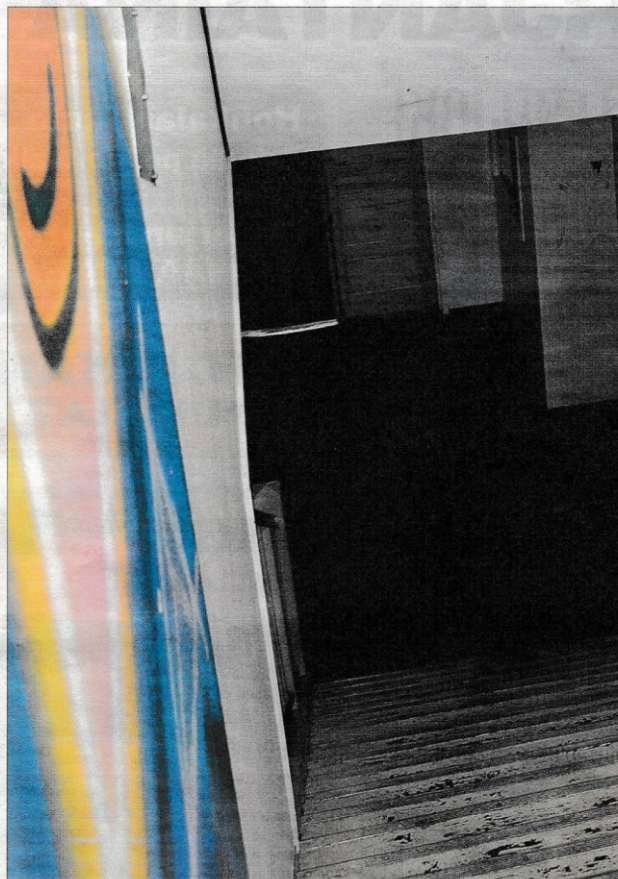
Kannus-seura ry:n johtokunta on huolissaan Monaritoimitalon eli Monarin kohtalosta. Johtokunnan pelkona on, että kaupungin suunnitelmissa on purkaa vanha ja arvokas hirsirakennus.

– Kannuksen kaupungilla on velvollisuus järjestää harrastajille tiloja. Tilojen puute tappaa harrastustoiminnan, toteaa seuran johtokunnan puolesta puheenjohtaja **Eero Hanni**.

Hannin mukaan 1930-luvun alussa valmistunut hirsirakennus on hyvässä kunnossa.

– Yksi mahdollisuus rakennuksen pelastamiseksi olisi hakea se suojeleluun. Mutta siihen seura ei ainakaan vielä aio ryhtyä.

Sivistyspalveluiden lautakunnan päätöksen mukaan kaupunki aloitti Kamun kanssa toimintamallin viiden kuukauden kokeilun, joka kestää elokuun loppuun asti. Kokeilussa Kamu vastaa Monarin toiminnasta.

Monarin käyttökustannus on vuodessa noin 30 000 euroa.

– Nuorilla ei ole varaa maksaa korkeita vuokria harrastustiloista. Kannuksen kaupunki menee nyt kaupallisten arvojen perässä. Kaikki rakennukset,

niin vanhat kuin uudet, tarvitsevat määräjoi- kunnostusta. Jotenkin tuntuu, ettei kaupungin päättäjiltä löydy arvostusta vanhoja, historiallisesti arvokkaita rakennuksia kohtaan.

Henkilökohtaisesti

Hanni on sitä mieltä, että kansalaisopiston harraste-ryhmillekin löytyisi hyvin tilaa Monarilta.

Sivistyspalveluiden lautakunnan maaliskuisen kokouksen jälkeen Kannuksen kaupunki on siirtänyt kaikki omat toimintansa

Alasajo? Kannus-seura ry:n johtokunta on huolissaan Monaritoimitalon eli Monarin kohtalosta. Seura pelkää, että Monarin lähtölaskenta on alkanut.

pois Monarilta kirjaston yläkerrtaan. Kirjaston yläkerrassa toimivat muun muassa lasten ja nuorten kuvataideryhymät sekä nuorisokahvila.

– Monarissa toimineen koulumuseon tavarat on varastoitu kaupunginvarastolle ja Mäkiraonmäelle. Kesällä, museokauden alettua Aapan tuvalla Mäkiraonmäellä avataan pienimuotoinen koulumuseo, kertoo kulttuuritoimenohjaaja **Sirkka Laurila**.

Aapan tuvan toiseen kamariin tulee luokkahuone ja toiseen vaihtuva pienimuotoinen näyttely.

manna@lestijoki-lehti.fi

”

Yksi mahdollisuus rakennuksen pelastamiseksi olisi hakea se suojeleluun. Mutta siihen seura ei ainakaan vielä aio ryhtyä.

Mattila, M. (14.4.2016). Huolena arvokkaan Monarin kohtalo. *Lestijoki*.

■ NIMIPÄIVÄSANKARI

Anssi rohkaisee itsenäiseen ajatteluun

Torstai 21.4. Anssi ja Anselmi

■ KANNUS

Marja-Leena Mattila

Kannuslaisen **Anssi Landinin** nimi on perua radiokanava Mafiasta. 12 vuotta vanhempi **Jouni** veli oli keksinyt helmikuussa 1996 syntyneelle pikkuväljelle nimen juontaja **Ari Peltosen** Anssi-ohjelmasta.

–Peltonen oli laulanut acapella kappeleita huumattamalla. Ilmeisesti meikä oli huutanut vauvana samaan malliin, toteaa siviilipalvelusta Juhani Vuorisen koulussa suorittava Landin.

Landin valmistui viime keväänä putkiasentajaksi Keski-Pohjanmaan ammattiopistosta. Kevään ja kesän hän työskenteli Kannuksen vesiosuuskunnalla, kunnes elokuussa aloitti siviilipalveluksen.

–Olen mukana teknisen työn tunneilla. Jos niitä ei ole, teen talonmiehen hommia.

–Samanlaisia kusipäitä yläkoulun nykyiset oppilaat ovat kuin mekin aikoinaan.

Musiikkia harrastavan Anssi Landinin toinen koti on Monarilla, monitoimitalon bändikämpällä. Kaksi vuotta sitten Landin perusti Local Garbage -nimisen bän-

din, jossa soittaa nimipäiväsankarin lisäksi **Eemil Toikkanen**, **Jussi Konttinen** ja **Lauri Kivelä**.

Kokoonpano soittaa omaa musiikkia, melodista punkkia, nopeaa ja kesäistä.

–Toinen levy on työn alla, kertoo elävän musiikin yhdistys Kamun nykyinen puheenjohtaja, jolla on oma levytystudio.

Sivariukuukausien jäl-

keen Landin menee töihin, jos niitä löytyy. Mielessä on myös musiikkiopinnot Tampereen ammattikorkeakoulussa.

Landin puhuu rauhanomaisesta ja väkivallattomasta elosta. Hän rohkaisee nuoria itsenäiseen ajatteluun ja ilmaisemaan rohkeasti mielipiteensä.

–Jotkut särkee paikkoja, meikä hakkaa rumpuja.

manna@lestijoki-lehti.fi

Info

Anssi

Anssi on suomalainen miehen etunimi. Anssi on lyhenne Anselmista tai tämän kansainvälisestä versiosta Anselm. Anselm puolestaan on yhdistelmä saksankielistä jumalaa (saks. ans) ja kypärää tai suojelua (saks. helm) merkitsevästä sanoista. Nimen voisi siis tulkita merkitsevän esimerkiksi "jumalten suojelemaa" tai "hyvä kypärä". Vuoden 2013 maaliskuuhun mennessä Suomessa on rekisteröity 7 496 Anssi-nimen saanutta miestä. Almanakassa Anssi on ollut vuodesta 1929 lähtien.

Lähde: Wikipedia

Onneal Kannuslainen Anssi Landin on rumpuja ja kitaraa soittava putkimies. Nykyinen siviilipalvelusmies haaveilee töistä ja musiikkiopinnoista.

Mattila, M. (21.4.2016). Anssi rohkaisee itsenäiseen ajatteluun. *Lestijoki*.

Jo 255 nimeä Monarin puolesta

Adressi kerää nimiä rakennuksen säilyttämiseksi

■ KANNUS
Marja Leena Mattila

Kannuksen Monarin musiikin harjoitajat, Teeskolaan taideyhdistys ja muut Monarin hyväksijät ovat yhdessä kerääneet nimeä Kannuksen yhteiskoulun nykyisen Monarin säilyttämiseksi ja Kannuksen kulttuuritoiminnan kehittämiseksi omalla rahallaan.

Adressissa oli tänään viikoksi kaksikymmentä viittä nimeä. Lisäksi adressin voi lähettää jatkossakin omalla osuudellaan vastaa Monarin säilyttämiseksi ja kehittämiseksi. Adressin voi lähettää jatkossakin omalla osuudellaan vastaa Monarin säilyttämiseksi ja kehittämiseksi. Adressin voi lähettää jatkossakin omalla osuudellaan vastaa Monarin säilyttämiseksi ja kehittämiseksi.

Monarin säilyttämiseksi ja kehittämiseksi. Adressin voi lähettää jatkossakin omalla osuudellaan vastaa Monarin säilyttämiseksi ja kehittämiseksi. Adressin voi lähettää jatkossakin omalla osuudellaan vastaa Monarin säilyttämiseksi ja kehittämiseksi.

jo kulttuurihistoriallisena rakennuksena hyvin merkittävä, puhumattakaan harjoitukseksi. Vastaväen tai ammattilaisiin tiloihin. Kannuksella on tällä hetkellä kolme tällaista tilaa, jotka ovat: Keskikoulu, Keskikoulun koulutuskeskus ja Keskikoulun koulutuskeskus.

Kommentteja adressin sivuilla

"Olen itsekin viettänyt nuoruudessa aikaa Monarilla. Ensimmäisenä aktiivisena käyttäjänä, mieheilläni oli tervetullempi siellä ja kun suostu diskotila avoimeksi, niin sielläkin olen mukana. Monarilla oli tukipiste, turvallinen paikka nuorelle. Talo on siinä oppi olemaan kaverien ikään kanssa. Samaa turvallista nuoruutta toivoisin myös tuleville nuorille Monarin siunauksella. Osta hurja ajatus muutokseen menettää näin monipuolisen tulo ja värikkyyttä."

"Adressin sivuilla on ollut jo useita kommentteja, jotka ovat olleet erittäin mielenkiintoisia. Olen itsekin viettänyt nuoruudessa aikaa Monarilla. Ensimmäisenä aktiivisena käyttäjänä, mieheilläni oli tervetullempi siellä ja kun suostu diskotila avoimeksi, niin sielläkin olen mukana. Monarilla oli tukipiste, turvallinen paikka nuorelle. Talo on siinä oppi olemaan kaverien ikään kanssa. Samaa turvallista nuoruutta toivoisin myös tuleville nuorille Monarin siunauksella. Osta hurja ajatus muutokseen menettää näin monipuolisen tulo ja värikkyyttä."

Sivistystoimenjohtaja Leena Kivijakola: Monaria ei olla purkamassa

■ KANNUS
Marja Leena Mattila

Kannuksen sivistystoimenjohtaja Leena Kivijakola kertoi Monarin purkamisuhutusta siveltä.

Kivijakola kertoi, että Monarin purkamisuhutusta ei ole ollut vaihtelevaa. Hän on ollut vaihtelevaa. Hän on ollut vaihtelevaa. Hän on ollut vaihtelevaa.

Kivijakola kertoi, että Monarin purkamisuhutusta ei ole ollut vaihtelevaa. Hän on ollut vaihtelevaa. Hän on ollut vaihtelevaa.

Kivijakola kertoi, että Monarin purkamisuhutusta ei ole ollut vaihtelevaa. Hän on ollut vaihtelevaa. Hän on ollut vaihtelevaa.

Kivijakola kertoi, että Monarin purkamisuhutusta ei ole ollut vaihtelevaa. Hän on ollut vaihtelevaa. Hän on ollut vaihtelevaa.

Kivijakola kertoi, että Monarin purkamisuhutusta ei ole ollut vaihtelevaa. Hän on ollut vaihtelevaa. Hän on ollut vaihtelevaa.

Kivijakola kertoi, että Monarin purkamisuhutusta ei ole ollut vaihtelevaa. Hän on ollut vaihtelevaa. Hän on ollut vaihtelevaa.

Kivijakola kertoi, että Monarin purkamisuhutusta ei ole ollut vaihtelevaa. Hän on ollut vaihtelevaa. Hän on ollut vaihtelevaa.

Huoli vanhan koulurakennuksesta tulevaisuudesta

Entisen yhteiskoulun puolesta. Anneli Sarisalo (o.s. Vaheristo) on käynyt koulunsa vuonna 1935 valmistuneena koulurakennuksessa.

■ KANNUS
Marja Leena Mattila

Kannuksen yhteiskoulua vintä vuotta karny kannuksena vuonna 1930 syntynyt Anneli Sarisalo (o.s. Vaheristo) on huolissaan entisen oppinohjan, nykyisen monitoiminnan Monarin, koulutalosta.

Kannuksen yhteiskoulua vintä vuotta karny kannuksena vuonna 1930 syntynyt Anneli Sarisalo (o.s. Vaheristo) on huolissaan entisen oppinohjan, nykyisen monitoiminnan Monarin, koulutalosta.

Kannuksen yhteiskoulua vintä vuotta karny kannuksena vuonna 1930 syntynyt Anneli Sarisalo (o.s. Vaheristo) on huolissaan entisen oppinohjan, nykyisen monitoiminnan Monarin, koulutalosta.

Kannuksen yhteiskoulua vintä vuotta karny kannuksena vuonna 1930 syntynyt Anneli Sarisalo (o.s. Vaheristo) on huolissaan entisen oppinohjan, nykyisen monitoiminnan Monarin, koulutalosta.

Kannuksen yhteiskoulua vintä vuotta karny kannuksena vuonna 1930 syntynyt Anneli Sarisalo (o.s. Vaheristo) on huolissaan entisen oppinohjan, nykyisen monitoiminnan Monarin, koulutalosta.

Suurpalon jälkeen uuteen kouluun marraskuussa 1935

Mutta vielä ei koulun kerron...
Suurpalo...
Marraskuussa 1935...
Koulun...
Suurpalo...
Marraskuussa 1935...
Koulun...
Suurpalo...
Marraskuussa 1935...
Koulun...

Mattila, M. (26.5.2016). Jo 255 nimeä Monarin puolesta. *Lestijoki*.

Mattila, M. (26.5.2016). Huoli vanhan koulurakennuksesta tulevaisuudesta. *Lestijoki*

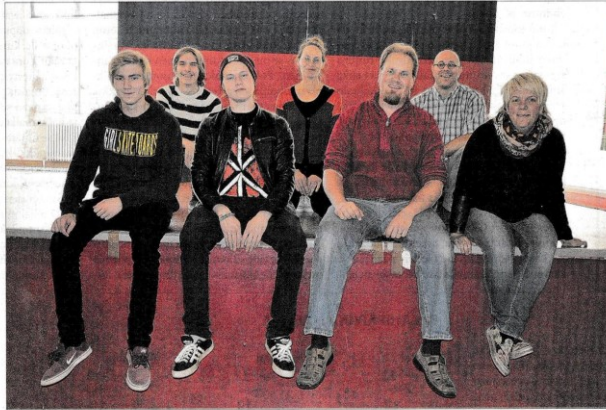
Kokeilulle toivotaan lisää aikaa

Monarin käyttäjät ovat valmiita tekemään töitä talon puolesta

■ KANNUK
Outi Yli-Arvo

Monitoimitalon käyttäjät haluavat vedota kaupungin päättäjiin, että elokuun lopussa päättyneitä kokeilujaksosia jatkettaisiin vuodelle. –Siinä ajassa todelliset kulut olisivat tulla esille, kun siivouskuluja ei enää ole, termostatteja on säädetty eli lämmityskulut ovat kohdillaan, ja vuokria on nostettu, toteaa KAMU:n sihteeri Mira Kannussaari. –Tähän saakka käyttäjien energia on mennyt talon kohtalosta huolehtimiseen. Vuodessa meillä olisi aikaa saada tänne lisää käyttäjiä, Kannussaari lisää.

Kiinteistön hallinta siirtyi syyskuun alusta teknisen osastolle, ja teknisten palveluiden lautakunnan seurauksena, ensi viikolla pidettävän kokouksen esityslistalla on monitoimitalon vuokran määrittely. Vielä tiistaina tekninen johtaja Anlis Kokko ei avannut esitystä tarkemmin, sillä sen valmistelu oli kesken. Mikäli vuokrat nousisivat niin paljon, että ne kattaisivat kiinteistön kaikki käyttökulut, käyttäjät joutuisivat

sanomaan monitoimitalolle hyvästit. Aiemmin käyttäjiltä on peritty vuokraa vain nimellinen korvaus, mutta kokeilujakson aikana vuokria on hieman korotettu. –Olemme valmiita tekemään talon puolesta melkein mitä tahansa. Olemme ehdottaneet esimerkiksi, että

kohtuullisista vuokriennostosta ja lisäjäsenen hankinnasta voisimme saada kaupungille 15000 euroa lisätuloja vuodessa, kertoo KAMU:n johtokunnan jäsen Jukka Oravainen.

Kokeilujan jatkon lisäksi käyttäjät halusivat, että monitoimitalon hallinta

siirtyisi tekniseltä osastolta takaisin sivistysosastolle, jonne se sisältönsä puolesta kuuluisi. Kannuksen Soitokuntaan kuuluvan Jukka Backmanin mielestä on käsittelemättä, että nuorisoi- ja kulttuuriharrastuksia sisältävä talo on teknisten palveluiden alaisuudessa.

–Surullista, että kaupunki on valinnut tällaisen tien. Monet muut kaupungit ja kunnat, esimerkiksi Kokkola ja Sievi, tukevat nuorisotoimintaa aivan eri tavalla, toteaa Kannussaari.

Perjantaina ja lauantaina sekä ensi viikon lauantaina monarilla on avoimet ovet

Lisää aikaa, kiitos!

Eemil Toikkanen, Miika Sampo, Anssi Landin, Maria Markkio, Jukka Oravainen, Jukka Backman ja Mira Kannussaari toivovat jatkoaikaa monarin kokeilujaksolle.

kaikille kiinnostuneille. Yleiso pääsee tutustumaan sekä yleisiin tiloihin että eri käyttäjien tiloihin. Lisäksi huomenna monarilla on smurffidisko alakouluikäisille ja ensi viikon perjantaina yläkouluikäisille. Erityisesti järjestäjät toivovat, että avoimiin oviin saapuisivat valtuutetut.

–Teknisen lautakunnan jäsenet ovat käyneet tutustumassa täällä jo aikaisemmin. Monet heistä kävivät monarilla ensimmäistä kertaa, ja he olivat yllättyneitä talon hyvästä kunnoista, kertoo Kannussaari.

–Tällä rakennuksella on myös historiallinen merkitys, ja monen käyttöönsä on aivan aivan laatuinen. Jos talon laatu on kuntoon, sillä olisi pitkä elämä edessä, pohtii Maria Markkio, joka on pitänyt monarilla väreilyä jo useana vuonna. outi.yli-arvo@kpk.fi

Yli-Arvo, O. (15.9.2016). Kokeilulle toivotaan lisää aikaa. *Lestijoki*.

LESTINJOKI 8 MAARANTAANA 6. PNÄ ELOKUUTA 2001

Kilju! Melkein menestys

Cleaning Women keräsi satoneita huolimatta lavan edustan tyyteen ekstroverteilla ja fakulatitvolla soittoaikaa.

Ruuhoinen pengeri tarjosi festarilamalle ihanteellisen paikan lepuaikaa jalkojensa ja kuunnella musiikkia.

Kannus Marjo Yrjänä

Kun KAMU ry lauantaina 4.8. järjesti Kannuksen "Kulttuurinassa" Kilju-festari viidettä kertaa, olivat odotukset korkealla. Esintyjiksi oli saatu varsin nimikkaita yhtyeitä ja viime vuoden tapahtuma meni todella hyvin. Valitettavasti sadoja rikkineen pressu toivat kuitenkin tapahtumat ennenaikaisesti jo ilkojen loppuun.

Kolmen aikoihin tapahtuma aloittamaan pääsi paikallinen Flood "Enough"-kappaleellaan. Yleiso oli paikalle kertynyt jo vajat pariensataa ja pieni joukko seisoi passiivisen lavan edessä. Laitteet olivat ilmeisesti purem-

sa kunnossa kuin viime vuonna ja Flood sai ansaitsemansa mahdollisuuden. Jo tässä vaiheessa alkaneita myöhästy ja illan toinen yhtye, Green Dragon Haapajärveltä, pääsi soittamaan parisen kymmentä minuuttia aiotun myöhemmin. Biidikkian voittaja ei kuitenkaan saanut yleisöä innostuttamaan. Neljäntenä teuvalliset kaverukset, Discoco, soittolee metallia suomeksi laulaen. Eikä siitä sen enempiä. Väkeä lavan edessä on tosin viiden aikoihin jo enemmän ja tunnelma on hieman lämmentynyt. Vasta neljäs esiintyjä, Normal Figures sai yleisön todella mukaan. Vaikka laulat ja laulun muutkin olivat välillä hukassa, oli esitys rentoa ja yleisöllä kelpasi extrabussikin. Illan toinen kannuslainen yhtye, Perlerkeräsi lavan eteen vain vakiintuneen joukon, mutta jai kirjoittajan mieleen muista sykeästä esityksestä.

All Surfacein aloittaessa oli ihmisiä saapunut festarilavalle ilmeisesti illoin suurin joukko.

Illan kokohodot

Helsinkiin The High Times veti salolaisen No Shamen tapaan kuuntelemaan vain muutamia ihmisiä, sillä kahdeksan ja yhdeksän välillä alkoi hiljalleen sadella. No Shamen esitystä pilasi myös nuoreen pojan tipahduttaminen postin laitteluiltojen takaiselta laiturilta. Festarikassa sääkähti tapausta varsin paljon ja näyttihin poika pahalta lauttomana ja huulet veressä. SPR:n mukaan mitään vakavampaa ei varmaankaan sattunut, huuli vain halki, mutta humala niin kova, että nuorukainen kiidettiin ambulanssi-kyydillä tutkitavaksi. Kahtakymmentä vaille

kymmentä pääsi Cleaning Women Helsingistä aloittamaan esityksensä. Aikataulua oli nyt jo pahasti jäljessä, mutta niinhän sinä on aina käynyt. Tämä "Maailman paras pyykkiteleorkesteri" veti lavan edustan viimeinkin tupaten tyyteen saatesta huolimatta suurimalla osalla kuulijoista olikin sateenvarjot mukana, mikä ei suinkaan tunnelemaa laittanut, päin vastoin.

"Se on loppu nyt. Lähtekää kotiin!"

Hieman yli yhdenoista illan juontaja nousi lavalla kertoakseen huonon uutisen: lavan katoksena käytetty pressu vaurioitiin pahasti, että soittaminen olisi hengenvaarallista. Näin kaksi illan odotetuinta ryhmää, Candyman ja Flegmaatikot, jäivät tyystin pois. Kun muutama kävijöistä oli vastaan otanut lippunsa näiden yhtyeiden vuoksi, oli petty-

mys melkoinen. Paha mieli alkoi ensin näkyä lavasteden repimisessä, mistä syntyi hieman käsikähmä. Festarilavalle aita yritettiin kaataa ja sitten alkoi tapahtua KPO:n edustalla. Muutama tappelunalku ja jousiin tukahduttamaan voimakkeina. Vielä postin laitteluiltojen ikkama ehdittiin särkää ennen kuin poliisit saapuvat paikalle. Kaksi työntä otti pahasti yhteen ja sitten tilanne alkoi rauhoittua. Tämän kaiken kannalta oli onni, että tänä vuonna saatu järjestysmiehiä olemaan tavallista enemmän, päälle viisikymmentä vapaaehtoista.

Pohdituttua...

Vuoden 2001 Kiljulla oli kaikki mahdollisuudet olla menestys ja se olikin ainoastaan 23.00 saakka! Huuressa halukaisen pojan lisäksi ei alucelta jouduttu ketään pois lähettämään, ei kotiin eikä sa-

raalaan. Aidatun alueen ulkopuolella juotiin, mutta itse festarilavalle saatiin suurin osa juonosta pidettyä iltona. Illan viimeisellä kierroksella ei puskiasta löytynyt yhtään sammunutta eikä kukaan edes uskaltanut kastuttamaan Lestijokea. Lippuulojen mukaan kävijöitä oli noin viisisataa ja kun siihen lisätään järjestysmiehet, soittajat ja lipputomat päästään hyvinkin viime vuoden ennätyslukuun.

Poliisin käytännöt jäivät hieman mieltäyttämään: vaivastuksesta tarkastusreput kerrottiin vasta kovin myöhään ja hermotkin olivat kovin kireillä. Kaiken kaikkiaan voiko sateesta ja rikkineisestä pressosta kehtää syyttää? Inhoitava loppu jai varmasti harmittamaan jokaista.

Yrjänä, M. (6.8.2001). Kilju! Melkein menestys. *Lestijoki*, 8.

LIITE 1

Anssi Landinin haastattelukysymykset

Kertoisitko hieman taustoja Kannuksen Monarista, milloin ja miten bändi-iltojen toiminta alkoi?

Mitä kaikkea tiedät Monarin historiasta, bändeistä sekä rakennuksen toiminnasta?

Miten Monarin uuden aallon eli 2010-luvun toiminta aktivoitui?

Miten Monari Ry sai alkunsa ja mitä kautta rekrytoit siihen uusia jäseniä?

Mitä kaikkea työtehtäviä Monarin bändi-illan järjestäminen vaatii?

Onko Monari Ry:n jäsenille jonkinlaista työnjakoa liittyen bändi-iltojen järjestämiseen ja miten työtehtäviä jaetaan?

Mitä kautta bändit lähestyvät ja miten tapahtuu bändien buukkaus keikoille?

Kuinka Monari ry:n jäsenet rekrytoitiin?

Monarin sijainti on Keski-Pohjanmaalla Kannuksessa, joka on päälle 5000 ihmisen kunta. Satojen kilometrien säteellä paikka on ainutlaatuinen, eikä Pohjanmaalla ole keikkapaikkoja liikaa, varsinkaan ikäraajattomia. Mitä ajattelet tällaisten paikkojen merkityksestä musiikin kuluttajille sekä nuorisolle?

Olet myös muusikko itsekin. Millainen merkitys Monarilla on ollut sinulle muusikon näkökulmasta sekä teidän bändinne uran kannalta?

Kertoisitko tarkemmin omasta historiastasi muusikkona ja suhteestasi Monariin? Esimerkiksi kuinka itse päädyit Monarille?

On ollut hienoa seurata vierestä, miten Monarin toiminta on kehittynyt vuosien varrella ja innokkaita bändejä yhä riittää soittamaan jonoksi asti. Voisitko kuvitella Monarin olevan kilpailukykyinen keikkapaikka verrattaen esimerkiksi Helsingin Lepakkomieheen tai Tampereen kulttuurikeskus Maanalaiseen?

Jos Monari RY saisi nyt 2000 € avustusrahaa toiminnan pyörittämiseen, kuinka käyttäisitte sen?

Millaisena näet Monarin tulevaisuuden?

Vapaa sana loppuun:

LIITE 2

Milja Linnan haastattelukysymykset

Kertoisitko hieman taustastasi valokuvaajana. Miten ja milloin päädyit kuvaamaan keikkoja ja bändejä, ja mistä kiinnostus siihen lähti?

Mistä olet kotoisin ja mitä kautta löysit monaripiirit?

Isäsi on ilmeisesti soittanut Monarilla Time Flies-nimisessä bändissä. Haluaisitko kertoa siitä hieman lisää?

Mitä Monarin olemassaolo on merkinnyt sinulle ammatillisessa näkökulmassa?

Koetko Monarin olemassaolon hyödyntäen omaa uraasi valokuvaajana, ja jos koet niin millä tavalla?

Mitä Monari yhteisönä merkitsee sinulle?

Olet tekemässä dokumenttia Monarista ja sen toiminnasta. Haluaisitko kertoa jotain lisää siitä, ja sen tekoprosessista?